

Den Europæiske Unions Tidende

C 23

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

55. årgang

28. januar 2012

<u>Informationsnummer</u>	Indhold	Side
II <i>Meddelelser</i>		
MEDDELELSER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER, KONTORER OG AGENTURER		
Europa-Kommissionen		
2012/C 23/01	Godkendelse af statsstøtte i henhold til artikel 107 og 108 i TEUF — Tilfælde, mod hvilke Kommissionen ikke gør indsigelse ⁽¹⁾	1
2012/C 23/02	Godkendelse af statsstøtte i henhold til artikel 107 og 108 i TEUF — Tilfælde, mod hvilke Kommissionen ikke gør indsigelse ⁽¹⁾	6
2012/C 23/03	Ingen indsigelse mod en anmeldt fusion (Sag COMP/M.6350 — Siemens/Nem Holding) ⁽¹⁾	10
2012/C 23/04	Ingen indsigelse mod en anmeldt fusion (Sag COMP/M.6403 — Volkswagen/KPI Polska/Skoda Auto Polska/VW Bank Polska/VW Leasing Polska) ⁽¹⁾	10
2012/C 23/05	Meddelelse fra Kommissionen om den mængde, der er til rådighed for delperioden maj 2012 inden for rammerne af visse kontingenter, som Den Europæiske Union har åbnet for produkter i rissektoren	11

DA

Pris:
3 EUR

⁽¹⁾ EØS-relevant tekst

(Fortsættes på omslagets anden side)

IV Oplysninger

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER, KONTORER OG AGENTURER

Europa-Kommissionen

2012/C 23/06	Euroens vekselkurs	12
2012/C 23/07	Kommissionens afgørelse af 28. november 2011 om indgåelse på Den Europæiske Unions vegne af den monetære konvention mellem Den Europæiske Union og Fyrstendømmet Monaco	13
2012/C 23/08	Udtalelse afgivet af Det Rådgivende Udvalg for kontrol med fusioner og virksomhedsovertagelser på dets møde den 5. november 2010 om et udkast til beslutning i sag COMP/M.5658 — Unilever/Sara Lee Body Care — Rapporterende medlemsstat: Slovakiet	25
2012/C 23/09	Høringskonsulentens endelige rapport — COMP/M.5658 — Unilever/Sara Lee Body Care	28
2012/C 23/10	Resume af Kommissionens afgørelse af 17. november 2010 om en fusions forenelighed med fællesmarkedet og EØS-aftalen (Sag COMP/M.5658 — Unilever/Sara Lee Body Care) (meddelt under nummer K(2010) 7934) ⁽¹⁾	30

V Øvrige meddelelser

PROCEDURER VEDRØRENDE GENNEMFØRELSEN AF KONKURRENCEPOLITIKKEN

Europa-Kommissionen

2012/C 23/11	Anmeldelse af en planlagt fusion (Sag COMP/M.6445 — Eurochem/BASF Antwerp Assets) — Behandles eventuelt efter den forenklede procedure ⁽¹⁾	35
2012/C 23/12	Anmeldelse af en planlagt fusion (Sag COMP/M.6451 — Schneider Electric France/Bouygues Immobilier/JV) — Behandles eventuelt efter den forenklede procedure ⁽¹⁾	36
2012/C 23/13	Anmeldelse af en planlagt fusion (Sag COMP/M.6216 — IHC/DEME/OceanfLORE JV) — Behandles eventuelt efter den forenklede procedure ⁽¹⁾	37

⁽¹⁾ EØS-relevant tekst

II

(Meddelelser)

MEDDELELSER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER,
KONTORER OG AGENTURER

EUROPA-KOMMISSIONEN

Godkendelse af statsstøtte i henhold til artikel 107 og 108 i TEUF

Tilfælde, mod hvilke Kommissionen ikke gør indsigelse

(EØS-relevant tekst)

(2012/C 23/01)

Godkendelsesdato	23.5.2011
Referencenummer til statsstøtte	SA.32051 (10/N)
Medlemsstat	Letland
Region	—
Titel (og/eller modtagerens navn)	Temporary Framework — Guarantees for development of enterprise competitiveness — amendment to N 506/09
Retsgrundlag	Cabinet Regulations No 269 'Regulations on Guarantees for Development of Enterprise and Cooperative Partnerships which provide Agricultural Services Competitiveness'
Foranstaltningstype	Støtteprogram
Formål	Løsning af et alvorligt problem i økonomien
Støtteform	Garanti
Rammebeløb	Samlet forventet støtteydelse 40,6 mio. LVL
Støtteintensitet	—
Varighed	30.10.2010-31.12.2010
Økonomisk sektor	Ikke sektorspecifik
Navn og adresse på den myndighed, der yder støtten	Latvian Guarantee Agency Tirgonu Str. 11/13; 15 Rīga, LV-1050 LATVIJA

Andre oplysninger	—
-------------------	---

Den autentiske udgave af denne beslutning (renset for fortrolige oplysninger) findes på:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/state_aids_texts_da.htm

Godkendelsesdato	7.12.2011
Referencenummer til statsstøtte	SA.33042 (11/N)
Medlemsstat	Polen
Region	Wielkopolska
Titel (og/eller modtagerens navn)	Pomoc na restrukturyzację dla Przedsiębiorstwa Komunikacji Samochodowej w Ostrowie Wielkopolskim Sp. z o.o.
Retsgrundlag	1) Ustawa z dnia 30 sierpnia 1996 r. o komercjalizacji i prywatyzacji – art. 56 ust. 1 pkt 2 2) Ustawa z dnia 29 kwietnia 2010 r. o zmianie ustawy o komercjalizacji i prywatyzacji oraz ustawy – Przepisy wprowadzające ustawę o finansach publicznych – art. 5 3) Rozporządzenie Ministra Skarbu Państwa z dnia 6 kwietnia 2007 r. w sprawie pomocy publicznej na ratowanie i restrukturyzację przedsiębiorców
Foranstaltningstype	Individuel støtte
Formål	Omstrukturering af kriseramte virksomheder
Støtteform	Andre former for kapitalindgreb
Rammebeløb	Samlet forventet støtteydelse 3,65 mio. PLN
Støtteintensitet	—
Varighed	2011-2012
Økonomisk sektor	Transport
Navn og adresse på den myndighed, der yder støtten	Minister Skarbu Państwa ul. Krucza 36/Wspólna 6 00-522 Warszawa POLSKA/POLAND
Andre oplysninger	—

Den autentiske udgave af denne beslutning (renset for fortrolige oplysninger) findes på:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/state_aids_texts_da.htm

Godkendelsesdato	8.12.2011
Referencenummer til statsstøtte	SA.33098 (11/N)
Medlemsstat	Belgien
Region	—
Titel (og/eller modtagerens navn)	Staatssteun ten gunste van producenten van audiovisuele werken (VAF Filmfonds en VAF Mediafonds)
Retsgrundlag	<ol style="list-style-type: none"> 1. Decreet van 13 april 1999 houdende machtiging van de Vlaamse regering om toe te treden tot en om mee te werken aan de oprichting van de vereniging zonder winstgevend doel Vlaams audiovisueel Fonds. 2. Decreet van 27 maart 2009 betreffende radio-omroep en televisie. 3. Beheersovereenkomst tussen de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaams Audiovisueel Fonds vzw 2011-2013. 4. Beheersovereenkomst tussen de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaams Audiovisueel Fonds vzw 2011-2013 m.b.t. het Mediafonds.
Foranstaltningstype	Støtteprogram
Formål	Fremme af kulturen
Støtteform	Direkte støtte
Rammebeløb	Forventet årligt støtteydelse 18,97 mio. EUR Samlet forventet støtteydelse 56,91 mio. EUR
Støtteintensitet	50 %
Varighed	1.1.2011-31.12.2013
Økonomisk sektor	Massemedier
Navn og adresse på den myndighed, der yder støtten	Vlaamse Overheid — Departement Cultuur Jeugd Sport en Media Arenbergstraat 9 1000 Bruxelles/Brussel BELGIQUE/BELGIË
Andre oplysninger	—

Den autentiske udgave af denne beslutning (renset for fortrolige oplysninger) findes på:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/state_aids_texts_da.htm

Godkendelsesdato	8.8.2011
Referencenummer til statsstøtte	SA.33238 (11/N)
Medlemsstat	Italien
Region	Friuli Venezia Giulia

Titel (og/eller modtagerens navn)	Aiuto al salvaggio di FADALTI SpA
Retsgrundlag	Nuova disciplina dell'amministrazione straordinaria delle grandi imprese in stato di insolvenza, a norma dell'art. 1 della legge 30 luglio 1998 n. 274. D.lgs. 8 luglio 1999 n. 270; decreto legge 23 dicembre 2003 n. 347, conertito nella legge 18 febbraio 2004 n. 39 e ss.mm.; decreto del Ministero dell'Economia e delle Finanze 23 dicembre 2004, n. 319, Regolamento recante le condizioni e le modalità di prestazione della garanzia statale sui finanziamenti a favore delle grandi mprese in stato di insolvenza, asi sensi dell'art. 101 del D.lvo 270/1999
Foranstaltningstype	Individuel støtte
Formål	Redning af kriseramte virksomheder
Støtteform	Garanti
Rammebeløb	Forventet årligt støtteydelse 5 mio. EUR Samlet forventet støtteydelse 5 mio. EUR
Støtteintensitet	100 %
Varighed	8.2011-2.2012
Økonomisk sektor	Bygge- og anlægsvirksomhed
Navn og adresse på den myndighed, der yder støtten	Ministerio dello Sviluppo Economico Via Molise 2 00196 Roma RM ITALIA
Andre oplysninger	—

Den autentiske udgave af denne beslutning (renset for fortrolige oplysninger) findes på:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/state_aids_texts_da.htm

Godkendelsesdato	11.1.2012
Referencenummer til statsstøtte	SA.33844 (11/N)
Medlemsstat	Danmark
Region	—
Titel (og/eller modtagerens navn)	Prolongation of the Danish export credit financing scheme
Retsgrundlag	Danish Act on Eksport Kredit Fonden
Foranstaltningstype	Støtteprogram
Formål	Løsning af et alvorligt problem i økonomien
Støtteform	Ad hoc-kontrakter
Rammebeløb	Samlet forventet støtteydelse 20 000 mio. DKK

Støtteintensitet	—
Varighed	11.1.2012-31.12.2015
Økonomisk sektor	Finansieringsvirksomhed
Navn og adresse på den myndighed, der yder støtten	Kingdom of Denmark
Andre oplysninger	—

Den autentiske udgave af denne beslutning (renset for fortrolige oplysninger) findes på:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/state_aids_texts_da.htm

Godkendelse af statsstøtte i henhold til artikel 107 og 108 i TEUF**Tilfælde, mod hvilke Kommissionen ikke gør indsigelse**

(EØS-relevant tekst)

(2012/C 23/02)

Godkendelsesdato	7.12.2011
Referencenummer til statsstøtte	SA.32834 (11/N)
Medlemsstat	Sverige
Region	—
Titel (og/eller modtagerens navn)	Nedsättning av egenavgifter
Retsgrundlag	Lagen (2001:1170) om särskilda avdrag i vissa fall vid avgiftsberäkningen enligt lagen (1994:1920) om allmän löneavgift och socialavgiftslagen (2000:980).
Foranstaltningstype	Støtteprogram
Formål	Små og mellemstore virksomheder (SMV)
Støtteform	Nedsættelse af socialsikringsbidrag
Rammebeløb	Forventet årligt støtteydelse 1 500 mio. SEK
Støtteintensitet	—
Varighed	Ubegrænset
Økonomisk sektor	Ikke sektorspecifik
Navn og adresse på den myndighed, der yder støtten	Skatteverket
Andre oplysninger	—

Den autentiske udgave af denne beslutning (renset for fortrolige oplysninger) findes på:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/state_aids_texts_da.htm

Godkendelsesdato	20.12.2011
Referencenummer til statsstøtte	SA.33180 (11/N)
Medlemsstat	Polen
Region	—
Titel (og/eller modtagerens navn)	Program pomocy na usuwanie skutków przyszłych powodzi
Retsgrundlag	Ustawa o szczególnych rozwiązaniach związanych z usuwaniem skutków powodzi
Foranstaltningstype	Støtteprogram

Formål	Skadeserstatninger i forbindelse med naturkatastrofer eller andre usædvanlige begivenheder
Støtteform	Direkte støtte, lavtforrentede lån, skattefordel
Rammebeløb	Forventet årligt støtteydelse 600 mio. PLN
Støtteintensitet	100 %
Varighed	Indtil 20.12.2017
Økonomisk sektor	Ikke sektorspecifik
Navn og adresse på den myndighed, der yder støtten	Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, Fundusz Pracy, Państwowy Fundusz Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych, Zakład Ubezpieczeń Społecznych, starosta, fundusze pożyczkowe
Andre oplysninger	—

Den autentiske udgave af denne beslutning (renset for fortrolige oplysninger) findes på:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/state_aids_texts_da.htm

Godkendelsesdato	22.12.2011
Referencenummer til statsstøtte	SA.33433 (11/N)
Medlemsstat	Den Tjekkiske Republik
Region	Vysočina
Titel (og/eller modtagerens navn)	Město Bystřice nad Pernštejnem (Centrum zelených vědomostí)
Retsgrundlag	Smlouva o poskytnutí dotace z Regionálního operačního programu NUTS 2 Jihovýchod (XR 4/2008); Usnesení zastupitelstva č. 11/2009 ze dne 8. dubna 2009 o schválení projektového záměru
Foranstaltningstype	Individuel støtte
Formål	Bevarelse af kulturarv, fremme af kulturen, uddannelse
Støtteform	Direkte støtte
Rammebeløb	Samlet forventet støtteydelse: 128 616 026 CZK
Støtteintensitet	100 %
Varighed	Indtil 31.12.2015
Økonomisk sektor	Forlystelser, kultur og sport, uddannelse
Navn og adresse på den myndighed, der yder støtten	Regionální rada regionu soudržnosti Jihovýchod Kounicova 13 602 00 Brno ČESKÁ REPUBLIKA
Andre oplysninger	—

Den autentiske udgave af denne beslutning (renset for fortrolige oplysninger) findes på:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/state_aids_texts_da.htm

Godkendelsesdato	16.12.2011
Referencenummer til statsstøtte	SA.33606 (11/N)
Medlemsstat	Irland
Region	—
Titel (og/eller modtagerens navn)	Refund of Social Security Contributions of Seafarers
Retsgrundlag	S.I No. 204/2006 — Social Welfare (Consolidated Contributions and Insurability) (Refunds) Regulations
Foranstaltningstype	Støtteprogram
Formål	Sektorudvikling, beskæftigelse
Støtteform	Nedsættelse af socialsikringsbidrag, skattefradrag
Rammebeløb	Forventet årligt støtteydelse 0,57 mio. EUR Samlet forventet støtteydelse 3,42 mio. EUR
Støtteintensitet	100 %
Varighed	1.1.2011-31.12.2016
Økonomisk sektor	Transport
Navn og adresse på den myndighed, der yder støtten	Department of Transport, Tourism and Sport Maritime Transport Division Leeson Lane Dublin 2 IRELAND http://www.dttas.ie
Andre oplysninger	—

Den autentiske udgave af denne beslutning (renset for fortrolige oplysninger) findes på:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/state_aids_texts_da.htm

Godkendelsesdato	8.12.2012
Referencenummer til statsstøtte	SA.33740 (11/N)
Medlemsstat	Irland
Region	—
Titel (og/eller modtagerens navn)	Prolongation of the ELG Scheme until 30 June 2012

Retsgrundlag	The Credit Institutions (Financial Support) Act 2008 The Credit Institutions (Eligible Liabilities Guarantee) Scheme 2009 as amended
Foranstaltningstype	Støtteprogram
Formål	Løsning af et alvorligt problem i økonomien
Støtteform	Garanti
Rammebeløb	[...] (*)
Støtteintensitet	—
Varighed	1.1.2012-30.6.2012
Økonomisk sektor	Finansieringsvirksomhed
Navn og adresse på den myndighed, der yder støtten	Department of Finance Government Buildings Merrion Street Dublin 2 IRELAND
Andre oplysninger	—

(*) Fortrolige oplysninger.

Den autentiske udgave af denne beslutning (renset for fortrolige oplysninger) findes på:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/state_aids_texts_da.htm

Ingen indsigelse mod en anmeldt fusion
(Sag COMP/M.6350 — Siemens/Nem Holding)

(EØS-relevant tekst)

(2012/C 23/03)

Den 28. oktober 2011 besluttede Kommissionen ikke at gøre indsigelse mod ovennævnte anmeldte fusion og erklære den forenelig med fællesmarkedet. Beslutningen er truffet efter artikel 6, stk. 1, litra b), i Rådets forordning (EF) nr. 139/2004. Beslutningens fulde ordlyd foreligger kun på engelsk og vil blive offentliggjort, efter at eventuelle forretningshemmeligheder er udeladt. Den vil kunne ses:

- under fusioner på Kommissionens websted for konkurrence (<http://ec.europa.eu/competition/mergers/cases/>). Dette websted giver forskellige muligheder for at finde de konkrete fusionsbeslutninger, idet de er opstillet efter bl.a. virksomhedens navn, sagsnummer, dato og sektor
- i elektronisk form på EUR-Lex-webstedet (<http://eur-lex.europa.eu/da/index.htm>) under dokumentnummer 32011M6350. EUR-Lex giver online-adgang til EU-retten.

Ingen indsigelse mod en anmeldt fusion

(Sag COMP/M.6403 — Volkswagen/KPI Polska/Skoda Auto Polska/VW Bank Polska/VW Leasing Polska)

(EØS-relevant tekst)

(2012/C 23/04)

Den 19. december 2011 besluttede Kommissionen ikke at gøre indsigelse mod ovennævnte anmeldte fusion og erklære den forenelig med fællesmarkedet. Beslutningen er truffet efter artikel 6, stk. 1, litra b), i Rådets forordning (EF) nr. 139/2004. Beslutningens fulde ordlyd foreligger kun på engelsk og vil blive offentliggjort, efter at eventuelle forretningshemmeligheder er udeladt. Den vil kunne ses:

- under fusioner på Kommissionens websted for konkurrence (<http://ec.europa.eu/competition/mergers/cases/>). Dette websted giver forskellige muligheder for at finde de konkrete fusionsbeslutninger, idet de er opstillet efter bl.a. virksomhedens navn, sagsnummer, dato og sektor
 - i elektronisk form på EUR-Lex-webstedet (<http://eur-lex.europa.eu/da/index.htm>) under dokumentnummer 32011M6403. EUR-Lex giver online-adgang til EU-retten.
-

Meddelelse fra Kommissionen om den mængde, der er til rådighed for delperioden maj 2012 inden for rammerne af visse kontingenter, som Den Europæiske Union har åbnet for produkter i rissektoren

(2012/C 23/05)

Ved Kommissionens forordning (EU) nr. 1274/2009 ⁽¹⁾ er der åbnet toldkontingenter for import af ris med oprindelse i de oversøiske lande og territorier (OLT). Der er ikke ansøgt om importlicens i løbet af de første syv dage af januar 2012 inden for rammerne af kontingenterne med løbenummer 09.4189 og 09.4190.

I henhold til artikel 7, stk. 4, andet punktum, i Kommissionens forordning (EF) nr. 1301/2006 ⁽²⁾ skal de mængder, som ikke er omfattet af ansøgninger, overføres til den følgende delperiode.

I henhold til artikel 1, stk. 5, andet afsnit, i Kommissionens forordning (EU) nr. 1274/2009 skal Kommissionen inden den 25. i den sidste måned i en given delperiode give meddelelse om de mængder, der er til rådighed for den følgende delperiode.

I bilaget til denne meddelelse er derfor anført de samlede mængder, der er til rådighed for delperioden maj 2012 inden for rammerne af kontingenterne med løbenummer 09.4189 og 09.4190, jf. forordning (EU) nr. 1274/2009.

⁽¹⁾ EUT L 344 af 23.12.2009, s. 3.

⁽²⁾ EUT L 238 af 1.9.2006, s. 13.

BILAG

Mængder, der er til rådighed for følgende delperiode, jf. forordning (EU) nr. 1274/2009

Oprindelse	Løbenummer	Importlicensansøgninger indgivet for delperioden januar 2012	Den samlede mængde, der er til rådighed for delperioden maj 2012 (i kg)
Nederlandske Antiller og Aruba	09.4189	⁽¹⁾	16 667 000
De mindst udviklede OLT	09.4190	⁽¹⁾	6 667 000

⁽¹⁾ Ingen anvendelse af tildelingskoefficient for denne delperiode: Kommissionen har ikke modtaget meddelelser om licensansøgninger.

IV

(Oplysninger)

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER,
KONTORER OG AGENTURER

EUROPA-KOMMISSIONEN

Euroens vekselkurs ⁽¹⁾

27. januar 2012

(2012/C 23/06)

1 euro =

Valuta	Kurs	Valuta	Kurs		
USD	amerikanske dollar	1,3145	AUD	australske dollar	1,2326
JPY	japanske yen	101,18	CAD	canadiske dollar	1,3129
DKK	danske kroner	7,4335	HKD	hongkongske dollar	10,1947
GBP	pund sterling	0,83685	NZD	newzealandske dollar	1,5949
SEK	svenske kroner	8,8966	SGD	singaporeanske dollar	1,6485
CHF	schweiziske franc	1,2078	KRW	sydkoreanske won	1 475,64
ISK	islandske kroner		ZAR	sydafrikanske rand	10,2035
NOK	norske kroner	7,6450	CNY	kinesiske renminbi yuan	8,2995
BGN	bulgarske lev	1,9558	HRK	kroatiske kuna	7,5698
CZK	tjekkiske koruna	25,156	IDR	indonesiske rupiah	11 809,33
HUF	ungarske forint	293,95	MYR	malaysiske ringgit	3,9941
LTL	litauiske litas	3,4528	PHP	filippinske pesos	56,313
LVL	lettiske lats	0,6991	RUB	russiske rubler	39,7400
PLN	polske zloty	4,2207	THB	thailandske bath	40,920
RON	rumænske leu	4,3457	BRL	brasilianske real	2,2903
TRY	tyrkiske lira	2,3389	MXN	mexicanske pesos	17,0004
			INR	indiske rupee	64,9300

⁽¹⁾ Kilde: Referencekurs offentliggjort af Den Europæiske Centralbank.

KOMMISSIONENS AFGØRELSE

af 28. november 2011

om indgåelse på Den Europæiske Unions vegne af den monetære konvention mellem Den Europæiske Union og Fyrstendømmet Monaco

(2012/C 23/07)

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Rådets afgørelse af 25. februar 2011 om arrangementer for genforhandling af den monetære konvention indgået mellem Den Franske Republiks regering, på Det Europæiske Fællesskabs vegne, og Fyrstendømmet Monacos regering ⁽¹⁾, særlig artikel 4, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Den monetære konvention mellem Den Franske Republiks regering, på Det Europæiske Fællesskabs vegne, og Fyrstendømmet Monacos regering ⁽²⁾ (i det følgende benævnt »konventionen«) blev indgået den 26. december 2011.
- (2) Rådet opfordrede i sine konklusioner af 10. februar 2009 Kommissionen til at undersøge, hvordan de eksisterende monetære aftaler fungerer, og til at overveje, om lofterne for udstedelse af mønter bør forhøjes.
- (3) I sin meddelelse om, hvordan de monetære aftaler med Fyrstendømmet Monaco (i det følgende benævnt »Monaco«), San Marino og Vatikanstaten havde fungeret, konkluderede Kommissionen, at den bestående monetære aftale med Fyrstendømmet Monaco burde ændres for at sikre en mere kohærent tilgang i forbindelserne mellem Unionen og de lande, med hvilke der var indgået en monetær aftale.
- (4) I fortsættelse af Rådets afgørelse af 25. februar 2011, særlig artikel 4, blev konventionen med Monaco genforhandlet med et godt resultat af Frankrig og Kommissionen på Unionens vegne. Den Europæiske Centralbank (ECB) var fuldt ud knyttet til forhandlingerne, og den gav sin accept i spørgsmål, der faldt ind under dens kompetenceområde.

(5) Kommissionen forelagde udkastet til genforhandlet konvention for Det Økonomiske og Finansielle Udvalg (EFC) til udtalelse.

(6) Hverken ECB eller EFC er af den opfattelse, at konventionen bør forelægges for Rådet —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Konventionen mellem Den Europæiske Union og Fyrstendømmet Monaco godkendes herved.

Teksten til konventionen er gengivet i bilag I.

Artikel 2

Næstformanden med ansvar for økonomiske og monetære anliggender bemyndiges herved til at undertegne konventionen med bindende virkning for Den Europæiske Union.

*Artikel 3*Konventionen træder i kraft den 1. december 2011. Den offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*.*Artikel 4*

Denne afgørelse træder i kraft den 28. november 2011.

Udfærdiget i Bruxelles, den 28. november 2011.

På Kommissionens vegne

Olli REHN

Næstformand

⁽¹⁾ EUT L 81 af 29.3.2011, s. 3.

⁽²⁾ EUT L 142 af 31.5.2002, s. 59.

BILAG

**MONETÆR KONVENTION
mellem Den Europæiske Union og Fyrstendømmet Monaco**

DEN EUROPÆISKE UNION, repræsenteret ved Den Franske Republik og Europa-Kommissionen,

og

FYRSTENDØMMET MONACO,

som tager følgende i betragtning:

- (1) I henhold til Rådets forordning (EF) nr. 974/98 af 3. maj 1998 erstattede euroen den 1. januar 1999 valutaen i hver af de medlemsstater, der deltog i Den Økonomiske og Monetære Unions tredje fase, herunder Frankrig.
- (2) Frankrig og Fyrstendømmet Monaco var allerede før euroens indførelse forbundet af bilaterale aftaler på valuta- og bankområdet, herunder den fransk-monegaskiske konvention om valutakontrol af 14. april 1945 og en naboskabskonvention af 18. maj 1963.
- (3) Fyrstendømmet Monaco har i henhold til Rådets beslutning af 31. december 1998 ⁽¹⁾ været berettiget til at bruge euroen som sin officielle valuta fra den 1. januar 1999.
- (4) Den Europæiske Union, repræsenteret ved Den Franske Republik i forening med Kommissionen og ECB, indgik den 24. december 2001 en monetær konvention med Fyrstendømmet Monaco. Naboskabskonventionen mellem Den Franske Republik og Fyrstendømmet Monaco er som følge heraf blevet ajourført.
- (5) I henhold til denne monetære konvention har Fyrstendømmet Monaco ret til at bruge euroen som sin officielle valuta og give eurosedler og -mønter status som lovlige betalingsmidler. De EU-regler, der er anført i bilaget til nærværende konvention, finder anvendelse på dets område på de betingelser, der er fastsat i denne konvention.
- (6) Fyrstendømmet Monaco skal sørge for at gøre Fællesskabets regler om pengesedler og mønter benævnt i euro gældende på sit område; disse eurosedler og -mønter skal beskyttes fyldestgørende mod forfalskning; det er vigtigt, at Fyrstendømmet Monaco træffer alle nødvendige foranstaltninger til at bekæmpe falskmøntneri og til at samarbejde med Kommissionen, ECB, Frankrig og Den Europæiske Politienhed (Europol) på dette område.
- (7) Denne monetære konvention giver ikke kreditinstitutter og eventuelt andre finansieringsinstitutter, der er beliggende på Fyrstendømmet Monacos område, nogen rettigheder med hensyn til etableringsfrihed og fri udveksling af tjenesteydelser i Den Europæiske Union. Den giver ikke kreditinstitutter og eventuelt andre finansieringsinstitutter, der er beliggende på Den Europæiske Unions område, nogen rettigheder med hensyn til etableringsfrihed og fri udveksling af tjenesteydelser i Fyrstendømmet Monaco.
- (8) Denne monetære konvention pålægger hverken ECB eller de nationale centralbanker nogen forpligtelse til at opføre Fyrstendømmet Monacos finansielle instrumenter på listen eller listerne over tilladte instrumenter i forbindelse med Det Europæiske System af Centralbankers pengepolitiske operationer.
- (9) Fyrstendømmet Monaco råder på sit område over administrationsselskaber, der udøver forvaltningsaktiviteter på vegne af tredjemand eller formidling af ordrer, og hvis aktiviteter udelukkende reguleres ved monegaskisk ret, dog med forbehold af de forpligtelser, der er nævnt i artikel 11, stk. 6. Disse selskaber har ingen adgang til betalings- og værdipapirafviklingsystemerne.
- (10) I forlængelse af de historiske bånd, der består mellem Frankrig og Fyrstendømmet Monaco, og de principper, der er indeholdt i den monetære konvention af 24. december 2001, forpligter Den Europæiske Union og Fyrstendømmet Monaco sig til at samarbejde i god tro for at sikre, at denne konvention fungerer effektivt i sin helhed.

⁽¹⁾ EFT L 30 af 4.2.1999, s. 31.

- (11) Der nedsættes et blandet udvalg bestående af repræsentanter for Fyrstendømmet Monaco, Den Franske Republik, Europa-Kommissionen og ECB med det formål at gennemgå anvendelsen af denne konvention, fastsætte det årlige loft for udstedelse af mønter, jf. betingelserne i artikel 3, undersøge om den mindste procentdel af mønter, der skal sættes i omløb til pålydende værdi, er passende, og vurdere de foranstaltninger, der er truffet af Fyrstendømmet Monaco for at iværksætte den relevante EU-lovgivning.
- (12) Den Europæiske Unions Domstol bør have ansvaret for at bilægge tvister, der måtte opstå som følge af manglende opfyldelse af en forpligtelse eller tilsidesættelse af en bestemmelse i denne konvention, og om hvilke det konstateres, at parterne ikke i forvejen ville have kunnet nå til enighed, —

ER BLEVET ENIGE OM FØLGENDE:

Artikel 1

Fyrstendømmet Monaco er berettiget til at bruge euroen som sin officielle valuta i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 1103/97 og (EF) nr. 974/98 med ændringer. Fyrstendømmet Monaco giver eurosedler og -mønter status som lovlige betalingsmidler.

Artikel 2

Fyrstendømmet Monaco udsteder hverken pengesedler eller mønter uden Den Europæiske Unions godkendelse af betingelserne herfor. Betingelserne for udstedelse af euromønter fra den 1. januar 2011 er fastlagt i de følgende artikler.

Artikel 3

1. Det årlige loft (udtrykt i værdi) for Fyrstendømmet Monacos udstedelse af euromønter omfatter:

en fast del, hvis oprindelige beløb for 2011 fastsættes til 2 340 000 EUR,

en variabel del, der værdimæssigt svarer til Den Franske Republiks gennemsnitlige møntudstedelse pr. indbygger i år $n - 1$ multipliceret med antallet af indbyggere i Fyrstendømmet Monaco.

Det blandede udvalg har hvert år mulighed for at revidere den faste del for at tage hensyn til både inflationen — på grundlag af HICP-inflationen i Frankrig i år $n - 1$ — og forhold, der måtte have væsentlig indvirkning på markedet for euromønter til samlerbrug.

2. Fyrstendømmet Monaco har mulighed for at udstede en særlig erindringsmønt og/eller mønter til samlerformål i anledning af begivenheder, som har betydning for Fyrstendømmet. Såfremt denne særlige møntudstedelse indebærer, at den samlede møntudstedelse overskrider det i stk. 1 nævnte loft, skal den resterende del af det foregående års loft anvendes, og/eller det følgende års loft skal sænkes tilsvarende.

Artikel 4

1. De euromønter, der udstedes af Fyrstendømmet Monaco, skal, for så vidt angår pålydende værdi, status som lovligt betalingsmiddel, tekniske specifikationer, design på den fælles side og det fælles design på den nationale side, være identiske med de euromønter, der udstedes af de af EU's medlemsstater, der har indført euroen.

2. Fyrstendømmet Monaco underretter på forhånd Kommissionen om udkastet til den nationale møntsides design, og Kommissionen kontrollerer, at det er i overensstemmelse med EU-reglerne.

Artikel 5

Frankrig stiller Hôtel de la monnaie de Paris til rådighed for Fyrstendømmet Monaco til prægning af dets mønter, jf. artikel 18 i naboskabskonventionen mellem Frankrig og Fyrstendømmet Monaco af 18. maj 1963.

Artikel 6

1. Mængden af euromønter, der udstedes af Fyrstendømmet Monaco, sammenlægges med den mængde euromønter, der udstedes af Frankrig, med henblik på Den Europæiske Centralbanks godkendelse af den samlede mængde, der i henhold til artikel 128, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde udstedes i denne medlemsstat.

2. Senest den 1. september hvert år underretter Fyrstendømmet Monaco Den Franske Republik om mængden og den pålydende værdi af de euromønter, som den har til hensigt at udstede det følgende år. Den underretter tillige Kommissionen om de påtænkte betingelser for udstedelsen af disse mønter.

3. Fyrstendømmet Monaco fremsender de i stk. 2 nævnte oplysninger for året 2011 ved underskrivelsen af denne konvention.

4. Fyrstendømmet Monaco sætter mindst 80 % af de euromønter, som det udsteder hvert år, i omløb til pålydende værdi, uden at dette dog har betydning for bestemmelserne om udstedelse af mønter til samlerformål. Hvert femte år undersøger det blandede udvalg, om den mindste procentdel af mønter, der skal sættes i omløb til pålydende værdi, er passende, og har mulighed for at ændre den.

Artikel 7

1. Fyrstendømmet Monaco har ret til at udstede euromønter til samlerbrug. De indregnes i det årlige loft, der er nævnt i artikel 3. Fyrstendømmet Monacos udstedelse af mønter til samlerbrug følger EU's retningslinjer for udstedelse af euromønter til samlerbrug, hvoraf det fremgår, hvilke tekniske specifikationer, design og pålydende værdier skal gøre det muligt at skelne disse mønter fra dem, der sættes i omløb.

2. Mønter til samlerbrug, der udstedes af Fyrstendømmet Monaco, er ikke lovligt betalingsmidler i Den Europæiske Union.

Artikel 8

Fyrstendømmet Monaco træffer alle nødvendige foranstaltninger til at bekæmpe falskmøntneri og til at samarbejde med Kommissionen, ECB, Frankrig og den europæiske politienhed (Europol) på dette område.

Artikel 9

Fyrstendømmet Monaco forpligter sig til:

- a) At anvende de EU-retsakter og -regler, der er anført i bilag A, og som indgår i anvendelsesområdet for artikel 11, stk. 2, og som anvendes direkte af Frankrig, eller de bestemmelser, som Frankrig har vedtaget til at omsætte disse retsakter og regler i henhold til artikel 11, stk. 2, og artikel 11, stk. 3.
- b) At vedtage foranstaltninger svarende til de EU-retsakter og -regler, der er anført i bilag B, og som anvendes direkte af medlemsstaterne, eller som disse gennemfører, jf. bestemmelserne i artikel 11, stk. 4, artikel 11, stk. 5 og artikel 11, stk. 6, inden for følgende områder:
 - bank- og finanslovgivning samt forebyggelse af hvidvaskning af penge på de områder og ifølge de bestemmelser, der er fastsat i artikel 11
 - forebyggende foranstaltninger mod svig og forfalskning i forbindelse med kontanter og andre betalingsmidler end kontanter, medaljer og møntefterligninger.
- c) På sit område direkte at anvende EU's retsakter og regler om eurosedler og -mønter samt de foranstaltninger, der er nødvendige for anvendelsen af euroen som fælles valuta, og som vedtages på grundlag af artikel 133 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, medmindre andet er udtrykkelig fastsat i denne konvention. Kommissionen holder via det blandede udvalg de monegaskiske myndigheder underrettet om listen over de pågældende retsakter og regler.

Artikel 10

1. De kreditinstitutter og i givet fald de andre finansieringsinstitutter, der er godkendt til at udøve deres virksomhed på Fyrstendømmet Monacos område, kan på de betingelser, der er fastsat i artikel 11, deltage i Den Europæiske Unions interbankafviklings- og betalingssystemer og værdipapirafviklingssystemer på samme vilkår som de kreditinstitutter og i givet fald de andre finansieringsinstitutter, der er beliggende på Frankrigs område, og med forbehold af, at de opfylder betingelserne for at få adgang til disse systemer.

2. De kreditinstitutter og i givet fald de andre finansieringsinstitutter, der er beliggende på Fyrstendømmet Monacos område, er på de betingelser, der er fastsat i artikel 11, omfattet af de samme betingelser for Banque de Frances iværksættelse af ECB's bestemmelser vedrørende pengepolitiske instrumenter og procedurer som de kreditinstitutter og i givet fald de andre finansieringsinstitutter, der er beliggende på Frankrigs område.

Artikel 11

1. De retsakter, som er vedtaget af Rådet i medfør af artikel 129, stk. 4, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, sammen med artikel 5.4, 19.1 eller 34.3 i statuten for Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank (i det følgende benævnt statuten), af ECB i medfør af ovennævnte retsakter vedtaget af Rådet eller i medfør af artikel 5, 16, 18, 19, 20, 22 eller 34.3 i statuten eller af Banque de France med henblik på iværksættelse af retsakter vedtaget af ECB, finder anvendelse på Fyrstendømmet Monacos område. Det samme gælder for eventuelle ændringer af disse retsakter.

2. Fyrstendømmet Monaco anvender de bestemmelser, som Frankrig har vedtaget til gennemførelse af EU's retsakter om kreditinstitutters aktiviteter og tilsynet med disse samt om forebyggelse af systemiske risici i de betalings- og værdipapirafviklingssystemer, der er anført i bilag A. Til det formål anvender Fyrstendømmet Monaco for det første bestemmelserne i den franske lov om monetære og finansielle forhold vedrørende kreditinstitutters aktiviteter og tilsynet med disse samt de lovtekster, der er vedtaget til gennemførelse af disse som fastsat i den fransk-monegaskiske konvention om valutakontrol af 14. april 1945 og i de efterfølgende fortolkningsskrivelser mellem Den Franske Republik og Fyrstendømmet Monacos regering af 18. maj 1963, 10. maj 2001, 8. november 2005 og 20. oktober 2010 om banklovgivningen, og for det andet bestemmelserne i den franske lov om monetære og finansielle forhold vedrørende forebyggelse af systemiske risici i betalings- og papirafviklingssystemerne.

3. Listen i bilag A ændres af Kommissionen ved hver ændring af de pågældende tekster og hver gang, EU vedtager en ny tekst, under hensyntagen til teksternes iktratfødsels- og gennemførelsesdato. Retsakterne og reglerne i bilag A anvendes af Fyrstendømmet Monaco, så snart de indgår i den franske lovgivning i overensstemmelse med bestemmelserne i stk. 2. Ved hver ændring offentliggøres den ajourførte liste i *Den Europæiske Unions Tidende* (EUT).

4. Fyrstendømmet Monaco vedtager foranstaltninger, som svarer til dem, medlemsstaterne har truffet i medfør af de EU-retsakter, der er nødvendige for gennemførelsen af denne konvention, og som er anført i bilag B. Det blandede udvalg, der er omhandlet i artikel 13, undersøger i henhold til en procedure, der fastsættes af udvalget, ækvivalensen mellem de foranstaltninger, der er truffet af Monaco, og dem, medlemsstaterne træffer i medfør af ovennævnte EU-retsakter.

5. Med forbehold af den procedure, der er omhandlet i stk. 9, ændres listen i bilag B ved beslutning truffet af det blandede udvalg. Når Kommissionen har udarbejdet en ny lovgivning på et område, som er omfattet af denne konvention, og Kommissionen mener, at denne nye lovgivning skal medtages på listen i bilag B, underretter den Fyrstendømmet Monaco herom. Fyrstendømmet Monaco modtager en kopi af de dokumenter, som EU's institutioner og organer har udarbejdet på de

forskellige etaper i lovgivningsproceduren. Kommissionen offentliggør det således ændrede bilag B i *Den Europæiske Unions Tidende* (EUT).

Det blandede udvalg fastsætter ligeledes passende og rimelige frister for Fyrstendømmet Monacos gennemførelse af de nye retsakter og regler, der er tilføjet i bilag B.

6. Fyrstendømmet Monaco træffer foranstaltninger med samme virkninger som de EU-direktiver, der er anført i bilag B, vedrørende bekæmpelse af hvidvaskning af penge i overensstemmelse med henstillingerne fra den internationale aktionsgruppe vedrørende hvidvaskning af penge (FATF). Det blandede udvalg beslutter fra sag til sag, om EU's forordninger om bekæmpelse af hvidvaskning af penge skal medtages i bilag B. Fyrstendømmet Monacos og EU-medlemsstaternes finansielle efterretningsenheder samarbejder aktivt om bekæmpelse af hvidvaskning af penge.

7. Kreditinstitutterne og i givet fald de andre finansieringsinstitutter samt de andre rapporteringsenheder, der er beliggende på Fyrstendømmet Monacos område, er omfattet af de sanktioner og disciplinære procedurer, der iværksættes i tilfælde af tilsidesættelse af de retsakter, der er omhandlet i de foregående stykker. Fyrstendømmet Monaco overvåger gennemførelsen af de sanktioner, som de kompetente myndigheder har pålagt i overensstemmelse med bestemmelserne i denne artikel.

8. De retsakter, der er omhandlet i stk. 1, træder i kraft i Fyrstendømmet Monaco på samme dag som i Den Europæiske Union for så vidt angår dem, der offentliggøres i EUT, og på samme dag som i Frankrig for så vidt angår dem, der offentliggøres i *Den Franske Republiks Officielle Tidende (Journal officiel de la République française)* (JORF). Retsakter af generel rækkevidde, der er omhandlet i stk. 1, og som ikke offentliggøres i EUT eller JORF, træder i kraft, efter at de er meddelt de monegaskiske myndigheder. Retsakter af individuel rækkevidde, der er omhandlet i stk. 1, gælder fra det tidspunkt, hvor de er meddelt modtageren.

9. Forud for godkendelsen af investeringsselskaber, der ønsker at etablere sig på Fyrstendømmet Monacos område med det formål at tilbyde andre investeringstjenester end forvaltning på tredjemands vegne og videregivelse af ordrer, og med forbehold af de forpligtelser, der er nævnt i stk. 6, forpligter Fyrstendømmet Monaco sig til at træffe foranstaltninger med samme virkning som virkningerne af de gældende EU-retsakter, der regulerer disse tjenester. Som afvigelse fra den procedure, der er omhandlet i stk. 5, indfører Kommissionen derefter disse retsakter i bilag B.

Artikel 12

1. Den Europæiske Unions Domstol er den juridiske instans, der har enekompetence til at bilægge eventuelle tvister mellem parterne, som skyldes misligholdelse af en forpligtelse eller tilsidesættelse af en bestemmelse i denne konvention, og som

ikke kan løses af det blandede udvalg. Parterne forpligter sig til at gøre alt for at løse tvisten i mindelighed inden for det blandede udvalg.

2. Hvis der inden for disse rammer ikke kan findes en mindelig løsning, kan Den Europæiske Union, som handler på henstilling af Kommissionen efter høring af Frankrig og ECB i de spørgsmål, der falder ind under dens kompetence, eller Fyrstendømmet Monaco indbringe sagen for Domstolen, såfremt det efter det blandede udvalgs foreløbige undersøgelse viser sig, at den anden part ikke har opfyldt en forpligtelse eller har tilsidesat en bestemmelse i henhold til denne konvention. Domstolens dom er bindende for parterne, som træffer de nødvendige foranstaltninger til at efterkomme dommen inden for den frist, som Domstolen fastsætter i sin dom.

3. Hvis Den Europæiske Union eller Monaco ikke træffer de nødvendige foranstaltninger til at efterkomme dommen inden for den fastsatte frist, kan den anden part straks bringe konventionen til ophør.

4. Alle spørgsmål om gyldigheden af beslutninger truffet af EU's institutioner eller organer i medfør af denne konvention falder ind under Den Europæiske Unions Domstols enekompetence. Enhver fysisk eller juridisk person, som er bosiddende på Fyrstendømmet Monacos område kan benytte de retsmidler, der er tilgængelige for fysiske og juridiske personer, som befinder sig på Frankrigs område, over for retsakter, som er rettet til dem, uanset deres form eller karakter.

Artikel 13

1. Det blandede udvalg består af repræsentanter for Fyrstendømmet Monaco og Den Europæiske Union. Det blandede udvalg udveksler synspunkter og oplysninger og træffer de i artikel 3, 6 og 11 nævnte afgørelser. Det undersøger Fyrstendømmet Monacos foranstaltninger og søger at bilægge eventuelle tvister, som gennemførelsen af denne konvention måtte give anledning til. Det fastsætter selv sin forretningsorden.

2. Den Europæiske Unions delegation består af Den Franske Republik, som har formandsposten, Europa-Kommissionen og Den Europæiske Centralbank. Den Europæiske Unions delegation vedtager sine regler og procedurer med konsensus.

3. Den monegaskiske delegation består af repræsentanter udpeget af Ministre d'Etat og er under formandskab af Conseiller de Gouvernement pour les Finances et l'Economie eller dennes repræsentant.

4. Det blandede udvalg afholder møde mindst en gang om året og hver gang, et af medlemmerne anser det for nødvendigt, for at udvalget kan opfylde sine opgaver i henhold til denne konvention, navnlig i forhold til den lovgivningsmæssige udvikling på europæisk, fransk og monegaskisk plan. Formandskabet

går hvert år på skift mellem formanden for Den Europæiske Unions delegation og formanden for den monegaskiske delegation. Det blandede udvalg træffer afgørelser med enstemmighed.

5. Udvalgets sekretariat består af to personer udpeget af henholdsvis formanden for den monegaskiske delegation og af formanden for Den Europæiske Unions delegation. Sekretariatet deltager ligeledes i udvalgets møder.

Artikel 14

Hver part kan opsige denne konvention med et års varsel.

Artikel 15

Denne konvention er udfærdiget på fransk og kan i givet fald oversættes til de øvrige sprog i Den Europæiske Union. Det er imidlertid kun den franske udgave, der er autentisk.

Artikel 16

Denne konvention træder i kraft den 1. december 2011.

Artikel 17

Den monetære konvention af 24. december 2001 ophæves med virkning fra denne konventions ikrafttrædelsesdato. Henvisninger til konventionen af 24. december 2001 betragtes som henvisninger til denne konvention.

Udfærdiget i Bruxelles den 29. november 2011 i tre originaler på fransk.

For Den Europæiske Union

Olli REHN
Næstformand

François BAROIN
*Økonomi-, finans- og industri-
minister i Den Franske Republik*

For Fyrstendømmet Monaco

Michel ROGER
Minister uden portefølje

BILAG A

Lovgivning om bank- og finanssektoren

Rådets direktiv 86/635/EØF af 8. december 1986 om bankers og andre penge- og finansieringsinstitutters årsregnskaber og konsoliderede regnskaber: for så vidt angår bestemmelser for kreditinstitutter, EFT L 372 af 31.12.1986, s. 1.

ændret ved:

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/65/EF af 27. september 2001 om ændring af Rådets direktiv 78/660/EØF, 83/349/EØF og 86/635/EØF for så vidt angår værdiansættelsesregler for visse selskabsformers samt bankers og andre penge- og finansieringsinstitutters årsregnskaber og konsoliderede regnskaber, EFT L 283 af 27.10.2001, s. 28.

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/51/EF af 18. juni 2003 om ændring af direktiv 78/660/EØF, 83/349/EØF, 86/635/EØF og 91/674/EØF om årsregnskaber og konsoliderede regnskaber for visse selskabsformer, banker og andre penge- og finansieringsinstitutter samt forsikringsselskaber, EUT L 178 af 17.7.2003, s. 16.

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/46/EF af 14. juni 2006 om ændring af Rådets direktiv 78/660/EØF om årsregnskaberne for visse selskabsformer, 83/349/EØF om konsoliderede regnskaber, 86/635/EØF om bankers og andre penge- og finansieringsinstitutters årsregnskaber og konsoliderede regnskaber og 91/674/EØF om forsikringsselskabers årsregnskaber og konsoliderede regnskaber, EUT L 224 af 16.8.2006, s. 1.

Rådets direktiv 89/117/EØF af 13. februar 1989 om de forpligtelser med hensyn til offentliggørelse af årsregnskabsdokumenter, der påhviler de i en medlemsstat etablerede filialer af kreditinstitutter og finansieringsinstitutter med hjemsted uden for denne medlemsstat, EFT L 44 af 16.2.1989, s. 40.

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/49/EF af 14. juni 2006 om kravene til investeringsselskabers og kreditinstitutters kapitalgrundlag (omarbejdning): for så vidt angår bestemmelser for kreditinstitutter, EUT L 177 af 30.6.2006, s. 201.

ændret ved:

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/23/EF af 11. marts 2008 om ændring af direktiv 2006/49/EF om kravene til investeringsselskabers og kreditinstitutters kapitalgrundlag, for så vidt angår de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen, EUT L 76 af 19.3.2008, s. 54.

Kommissionens direktiv 2009/27/EF af 7. april 2009 om ændring af visse bilag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/49/EF for så vidt angår tekniske bestemmelser vedrørende risikostyring, EUT L 94 af 8.4.2009, s. 97.

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/111/EF af 16. september 2009 om ændring af direktiv 2006/48/EF, 2006/49/EF og 2007/64/EF for så vidt angår banker tilsluttet centralorganer, visse komponenter i egenkapitalen, store engagementer, tilsynsordninger og krisestyring, EUT L 302 af 17.11.2009, s. 97.

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/76/EU af 24. november 2010 om ændring af direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF for så vidt angår kapitalkrav vedrørende handelsbeholdningen og gensecuritisationer og tilsyn med aflønningspolitikker, EUT L 329 af 14.12.2010, s. 3.

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/78/EU af 24. november 2010 om ændring af direktiv 98/26/EF, 2002/87/EF, 2003/6/EF, 2003/41/EF, 2003/71/EF, 2004/39/EF, 2004/109/EF, 2005/60/EF, 2006/48/EF, 2006/49/EF og 2009/65/EF for så vidt angår de beføjelser, der er tillagt Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed), Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejds-markedspensionsordninger) og Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed), EUT L 331 af 15.12.2010, s. 120.

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/19/EF af 30. maj 1994 om indskudsgarantiordninger, EFT L 135 af 31.5.1994, s. 5.

ændret ved:

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/1/EF af 9. marts 2005 om ændring af Rådets direktiv 73/239/EØF, 85/611/EØF, 91/675/EØF, 92/49/EØF og 93/6/EØF og af direktiv 94/19/EF, 98/78/EF, 2000/12/EF, 2001/34/EF, 2002/83/EF og 2002/87/EF med henblik på indførelse af en ny organisationsstruktur for udvalg vedrørende finansielle tjenesteydelser, EUT L 79 af 24.3.2005, s. 9.

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/14/EF af 11. marts 2009 om ændring af direktiv 94/19/EF om indskuds-garantiordninger for så vidt angår dækningsniveau og udbetalingsfrist, EUT L 68 af 13.3.2009, s. 3.

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/26/EF af 19. maj 1998 om endelig afregning i betalingssystemer og værdipapirafviklingssystemer, EFT L 166 af 11.6.1998, s. 45.

ændret ved:

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/44/EF af 6. maj 2009 om ændring af direktiv 98/26/EF om endelig afregning i betalingssystemer og værdipapirafviklingssystemer og direktiv 2002/47/EF om aftaler om finansiel sikkerhedsstillelse for så vidt angår forbundne systemer og gældsfordringer, EUT L 146 af 10.6.2009, s. 37.

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/78/EU af 24. november 2010 om ændring af direktiv 98/26/EF, 2002/87/EF, 2003/6/EF, 2003/41/EF, 2003/71/EF, 2004/39/EF, 2004/109/EF, 2005/60/EF, 2006/48/EF, 2006/49/EF og 2009/65/EF for så vidt angår de beføjelser, der er tillagt Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed), Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejds-markedspensionsordninger) og Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed), EUT L 331 af 15.12.2010, s. 120.

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/48/EF af 14. juni 2006 om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut (omarbejdning): undtagen afsnit III og IV, EUT L 177 af 30.6.2006, s. 1.

ændret ved:

Kommissionens direktiv 2007/18/EF af 27. marts 2007 om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/48/EF for så vidt angår visse institutters udelukkelse fra eller inddragelse under dets anvendelsesområde og behandling af engagementer med multilaterale udviklingsbanker, EUT L 87 af 28.3.2007, s. 9.

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/44/EF af 5. september 2007 om ændring af Rådets direktiv 92/49/EØF og direktiv 2002/83/EF, 2004/39/EF, 2005/68/EF og 2006/48/EF hvad angår procedurereglerne og kriterierne for tilsynsmæssig vurdering af erhvervelser og forøgelse af kapitalandele i den finansielle sektor, EUT L 247 af 21.9.2007, s. 1.

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/64/EF af 13. november 2007 om betalingstjenester i det indre marked og om ændring af direktiv 97/7/EF, 2002/65/EF, 2005/60/EF og 2006/48/EF og om ophævelse af direktiv 97/5/EF, EUT L 319 af 5.12.2007, s. 1, vedrørende bestemmelserne i afsnit I og II i direktiv 2007/64/EF.

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/24/EF af 11. marts 2008 om ændring af direktiv 2006/48/EF om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut, for så vidt angår de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen, EUT L 81 af 20.3.2008, s. 38.

Kommissionens direktiv 2009/83/EF af 27. juli 2009 om ændring af visse bilag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/48/EF for så vidt angår tekniske bestemmelser vedrørende risikostyring, EUT L 196 af 28.7.2009, s. 14.

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/110/EF af 16. september 2009 om adgang til at optage og udøve virksomhed som udsteder af elektroniske penge og tilsyn med en sådan virksomhed, ændring af direktiv 2005/60/EF og 2006/48/EF og ophævelse af direktiv 2000/46/EF, EUT L 267 af 10.10.2009, s. 7, undtagen afsnit III i direktiv 2009/110/EF.

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/111/EF af 16. september 2009 om ændring af direktiv 2006/48/EF, 2006/49/EF og 2007/64/EF for så vidt angår banker tilsluttet centralorganer, visse komponenter i egenkapitalen, store engagementer, tilsynsordninger og krisestyring, EUT L 302 af 17.11.2009, s. 97.

Kommissionens direktiv 2010/16/EU af 9. marts 2010 om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/48/EF, for så vidt angår udelukkelse af et bestemt institut fra anvendelsesområdet, EUT L 60 af 10.3.2010, s. 15.

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/76/EU af 24. november 2010 om ændring af direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF for så vidt angår kapitalkrav vedrørende handelsbeholdningen og gensecuritisationer og tilsyn med aflønningspolitikker, EUT L 329 af 14.12.2010, s. 3.

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/78/EU af 24. november 2010 om ændring af direktiv 98/26/EF, 2002/87/EF, 2003/6/EF, 2003/41/EF, 2003/71/EF, 2004/39/EF, 2004/109/EF, 2005/60/EF, 2006/48/EF, 2006/49/EF og 2009/65/EF for så vidt angår de beføjelser, der er tillagt Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed), Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejds-markedspensionsordninger) og Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed), EUT L 331 af 15.12.2010, s. 120.

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/24/EF af 4. april 2001 om sanering og likvidation af kreditinstitutter, EFT L 125 af 5.5.2001, s. 15.

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/47/EF af 6. juni 2002 om aftaler om finansiell sikkerhedsstillelse, EFT L 168 af 27.6.2002, s. 43.

ændret ved:

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/44/EF af 6. maj 2009 om ændring af direktiv 98/26/EF om endelig afregning i betalingssystemer og værdipapirafviklingssystemer og direktiv 2002/47/EF om aftaler om finansiell sikkerhedsstillelse for så vidt angår forbundne systemer og gældsfordringer, EUT L 146 af 10.6.2009, s. 37.

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/87/EF af 16. december 2002 om supplerende tilsyn med kreditinstitutter, forsikringsselskaber og investeringsselskaber i et finansielt konglomerat og om ændring af Rådets direktiv 73/239/EØF, 79/267/EØF, 92/49/EØF, 92/96/EØF, 93/6/EØF og 93/22/EØF samt Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/78/EF og 2000/12/EF, EUT L 35 af 11.2.2003, s. 1.

ændret ved:

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/1/EF af 9. marts 2005 om ændring af Rådets direktiv 73/239/EØF, 85/611/EØF, 91/675/EØF, 92/49/EØF og 93/6/EØF og af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/19/EF, 98/78/EF, 2000/12/EF, 2001/34/EF, 2002/83/EF og 2002/87/EF med henblik på indførelse af en ny organisationsstruktur for udvalg vedrørende finansielle tjenesteydelser, EUT L 79 af 24.3.2005, s. 9.

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/25/EF af 11. marts 2008 om ændring af direktiv 2002/87/EF om supplerende tilsyn med kreditinstitutter, forsikringsselskaber og investeringsselskaber i et finansielt konglomerat, for så vidt angår de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen, EUT L 81 af 20.3.2008, s. 40.

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/78/EU af 24. november 2010 om ændring af direktiv 98/26/EF, 2002/87/EF, 2003/6/EF, 2003/41/EF, 2003/71/EF, 2004/39/EF, 2004/109/EF, 2005/60/EF, 2006/48/EF, 2006/49/EF og 2009/65/EF for så vidt angår de beføjelser, der er tillagt Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed), Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejds-markedspensionsordninger) og Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed), EUT L 331 af 15.12.2010, s. 120.

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/39/EF af 21. april 2004 om markeder for finansielle instrumenter, om ændring af Rådets direktiv 85/611/EØF og 93/6/EØF samt Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/12/EF og om ophævelse af Rådets direktiv 93/22/EØF: for så vidt angår bestemmelser for kreditinstitutter og med undtagelse af artikel 15, 31-33 og afsnit III, EUT L 145 af 30.4.2004, s. 1.

Berigtigelse til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/39/EF af 21. april 2004 om markeder for finansielle instrumenter, om ændring af Rådets direktiv 85/611/EØF og 93/6/EØF samt Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/12/EF og om ophævelse af Rådets direktiv 93/22/EØF (EUT L 145 af 30.4.2004), EUT L 45 af 16.2.2005, s. 18.

ændret ved:

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/31/EF af 5. april 2006 om ændring af direktiv 2004/39/EF om markeder for finansielle instrumenter, for så vidt angår visse frister, EUT L 114 af 27.4.2006, s. 60.

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/44/EF af 5. september 2007 om ændring af Rådets direktiv 92/49/EØF og direktiv 2002/83/EF, 2004/39/EF, 2005/68/EF og 2006/48/EF hvad angår procedurereglerne og kriterierne for tilsynsmæssig vurdering af erhvervelser og forøgelse af kapitalandele i den finansielle sektor, EUT L 247 af 21.9.2007, s. 1.

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/10/EF af 11. marts 2008 om ændring af direktiv 2004/39/EF om markeder for finansielle instrumenter, for så vidt angår de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen, EUT L 76 af 19.3.2008, s. 33.

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/78/EU af 24. november 2010 om ændring af direktiv 98/26/EF, 2002/87/EF, 2003/6/EF, 2003/41/EF, 2003/71/EF, 2004/39/EF, 2004/109/EF, 2005/60/EF, 2006/48/EF, 2006/49/EF og 2009/65/EF for så vidt angår de beføjelser, der er tillagt Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed), Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejds-markedspensionsordninger) og Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed), EUT L 331 af 15.12.2010, s. 120.

og suppleret ved:

Kommissionens forordning (EF) nr. 1287/2006 af 10. august 2006 om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/39/EF for så vidt angår registreringsforpligtelser for investeringsselskaber, indberetning af transaktioner, markedsgennemsigtighed, optagelse af finansielle instrumenter til handel samt definitioner af begreber med henblik på nævnte direktiv, EUT L 241 af 2.9.2006, s. 1.

Kommissionens direktiv 2006/73/EF af 10. august 2006 om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/39/EF for så vidt angår de organisatoriske krav til og betingelserne for drift af investeringsselskaber samt definitioner af begreber med henblik på nævnte direktiv, EUT L 241 af 2.9.2006, s. 26.

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/110/EF af 16. september 2009 om adgang til at optage og udøve virksomhed som udsteder af elektroniske penge og tilsyn med en sådan virksomhed, ændring af direktiv 2005/60/EF og 2006/48/EF og ophævelse af direktiv 2000/46/EF, EUT L 267 af 10.10.2009, s. 7, undtagen afsnit III i direktiv 2009/110/EF.

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/64/EF af 13. november 2007 om betalingstjenester i det indre marked og om ændring af direktiv 97/7/EF, 2002/65/EF, 2005/60/EF og 2006/48/EF og om ophævelse af direktiv 97/5/EF: vedrørende bestemmelserne i afsnit I og II i direktiv 2007/64/EF, EUT L 319 af 5.12.2007, s. 1.

Berigtigelse til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/64/EF af 13. november 2007 om betalingstjenester i det indre marked og om ændring af direktiv 97/7/EF, 2002/65/EF, 2005/60/EF og 2006/48/EF og om ophævelse af direktiv 97/5/EF (EUT L 319 af 5.12.2007), EUT L 187 af 18.7.2009, s. 5.

ændret ved:

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/111/EF af 16. september 2009 om ændring af direktiv 2006/48/EF, 2006/49/EF og 2007/64/EF for så vidt angår banker tilsluttet centralorganer, visse komponenter i egenkapitalen, store engagementer, tilsynsordninger og krisestyring, EUT L 302 af 17.11.2009, s. 97.

Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/78/EF, EUT L 331 af 15.12.2010, s. 12.

BILAG B

Forebyggelse af hvidvaskning af penge

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF af 26. oktober 2005 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme, EUT L 309 af 25.11.2005, s. 15.

ændret ved:

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/64/EF af 13. november 2007 om betalingstjenester i det indre marked og om ændring af direktiv 97/7/EF, 2002/65/EF, 2005/60/EF og 2006/48/EF og om ophævelse af direktiv 97/5/EF, EUT L 319 af 5.12.2007, s. 1, vedrørende bestemmelserne i afsnit I og II i direktiv 2007/64/EF.

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/20/EF af 11. marts 2008 om ændring af direktiv 2005/60/EF om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme, for så vidt angår de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen, EUT L 76 af 19.3.2008, s. 46.

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/110/EF af 16. september 2009 om adgang til at optage og udøve virksomhed som udsteder af elektroniske penge og tilsyn med en sådan virksomhed, ændring af direktiv 2005/60/EF og 2006/48/EF og ophævelse af direktiv 2000/46/EF, EUT L 267 af 10.10.2009, s. 7, undtagen afsnit III i direktiv 2009/110/EF.

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/78/EU af 24. november 2010 om ændring af direktiv 98/26/EF, 2002/87/EF, 2003/6/EF, 2003/41/EF, 2003/71/EF, 2004/39/EF, 2004/109/EF, 2005/60/EF, 2006/48/EF, 2006/49/EF og 2009/65/EF for så vidt angår de beføjelser, der er tillagt Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed), Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejds-markedspensionsordninger) og Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed), EUT L 331 af 15.12.2010, s. 120.

suppleret med:

Kommissionens direktiv 2006/70/EF af 1. august 2006 om fastsættelse af gennemførelsesforanstaltninger til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF for så vidt angår definitionen af »politisk udsat person« og de tekniske kriterier for lempede procedurer med hensyn til kundelegitimation og for undtagelse i tilfælde, hvor en finansiel aktivitet udøves lejlighedsvis eller i et meget begrænset omfang, EUT L 214 af 4.8.2006, s. 29.

Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1781/2006 af 15. november 2006 om oplysninger, der skal medsendes om betalere ved pengeoverførsler, EUT L 345 af 8.12.2006, s. 1.

Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1889/2005 af 26. oktober 2005 om kontrol med likvide midler, der indføres til eller forlader Fællesskabet, EUT L 309 af 25.11.2005, s. 9.

Forebyggelse af svig og forfalskning

Rådets rammeafgørelse 2001/413/RIA af 28. maj 2001 om bekæmpelse af svig og forfalskning i forbindelse med andre betalingsmidler end kontanter, EFT L 149 af 2.6.2001, s. 1.

Rådets forordning (EF) nr. 2182/2004 af 6. december 2004 om medaljer og møntefterligninger, der ligner euromønter, EUT L 373 af 21.12.2004, s. 1.

ændret ved:

Rådets forordning (EF) nr. 46/2009 af 18. december 2008 om ændring af forordning (EF) nr. 2182/2004 om medaljer og møntefterligninger, der ligner euromønter, EUT L 17 af 22.1.2009, s. 5.

Rådets forordning (EF) nr. 1338/2001 af 28. juni 2001 om fastlæggelse af de foranstaltninger, der er nødvendige for at beskytte euroen mod falskmønteri, EFT L 181 af 4.7.2001, s. 6.

ændret ved:

Rådets forordning (EF) nr. 44/2009 af 18. december 2008 om ændring af forordning (EF) nr. 1338/2001 om fastlæggelse af de foranstaltninger, der er nødvendige for at beskytte euroen mod falskmønteri, EUT L 17 af 22.1.2009, s. 1.

Rådets rammeafgørelse 2000/383/RIA af 29. maj 2000 om styrkelse af beskyttelsen mod falskmøntneri, ved hjælp af strafferetlige og andre sanktioner, i forbindelse med indførelsen af euroen, EFT L 140 af 14.6.2000, s. 1.

ændret ved:

Rådets rammeafgørelse 2001/888/RIA af 6. december 2001 om ændring af rammeafgørelse 2000/383/RIA om styrkelse af beskyttelsen mod falskmøntneri, ved hjælp af strafferetlige og andre sanktioner, i forbindelse med indførelsen af euroen, EFT L 329 af 14.12.2001, s. 3.

Rådets afgørelse 2001/887/RIA af 6. december 2001 om beskyttelse af euroen mod falskmøntneri, EFT L 329 af 14.12.2001, s. 1.

Rådets afgørelse 2009/371/RIA af 6. april 2009 om oprettelse af Den Europæiske Politienhed (Europol), EUT L 121 af 15.5.2009, s. 37.

Rådets afgørelse 2001/923/EF af 17. december 2001 om et handlingsprogram for udveksling, bistand og uddannelse med henblik på beskyttelse af euroen mod falskmøntneri («Pericles»-programmet), EFT L 339 af 21.12.2001, s. 50.

ændret ved:

Rådets afgørelse 2006/75/EF af 30. januar 2006 om ændring og forlængelse af afgørelse 2001/923/EF om et handlingsprogram for udveksling, bistand og uddannelse med henblik på beskyttelse af euroen mod falskmøntneri («Pericles»-programmet), EUT L 36 af 8.2.2006, s. 40.

Rådets afgørelse 2006/849/EF af 20. november 2006 om ændring og forlængelse af afgørelse 2001/923/EF om et handlingsprogram for udveksling, bistand og uddannelse med henblik på beskyttelse af euroen mod falskmøntneri («Pericles»-programmet), EUT L 330 af 28.11.2006, s. 28.

Lovgivning om bank- og finanssektoren

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/9/EF af 3. marts 1997 om investorgarantiordninger, EFT L 84 af 26.3.1997, s. 22.

Udtalelse afgivet af Det Rådgivende Udvalg for kontrol med fusioner og virksomhedsovertagelser på dets møde den 5. november 2010 om et udkast til beslutning i sag COMP/M.5658 — Unilever/Sara Lee Body Care

Rapporterende medlemsstat: Slovakiet

(2012/C 23/08)

1. Det rådgivende udvalg er enig med Kommissionen i, at den anmeldte transaktion er en fusion som omhandlet i Rådets forordning (EF) nr. 139/2004.
2. Det rådgivende udvalg er enig med Kommissionen i, at den anmeldte transaktion har en fællesskabsdimension som omhandlet i Rådets forordning (EF) nr. 139/2004.
3. Det rådgivende udvalg er enig med Kommissionen i, at der med henblik på at vurdere denne transaktion må foretages følgende afgrænsning af de relevante produktmarkeder:
 - a) særskilte markeder for deodoranter til mænd og deodoranter, der ikke er til mænd
 - b) marked for produkter til bad og brusebad, medens en yderligere opdeling på bade- og bruseprodukter og en opdeling på køn for bruseprodukter kan stå åben i denne sag
 - c) marked for sæbeprodukter, medens en yderligere opdeling på flydende og fast sæbe kan stå åben i denne sag
 - d) marked for hudplejeprodukter, medens en yderligere opdeling på produkter til pleje af ansigt, hænder og krop kan stå åben i denne sag
 - e) marked for vaskemidler, medens det ikke er nødvendigt at foretage en nøjagtig afgrænsning af produktmarkedet i denne sag
 - f) marked for tekstilbehandlingsprodukter, medens det ikke er nødvendigt at foretage en nøjagtig afgrænsning af produktmarkedet i denne sag
 - g) marked for barberprodukter, medens det ikke er nødvendigt at foretage en nøjagtig afgrænsning af produktmarkedet i denne sag
 - h) marked for tandpasta, medens det ikke er nødvendigt at foretage en nøjagtig afgrænsning af produktmarkedet i denne sag
 - i) marked for hårplejeprodukter, medens en yderligere opdeling på shampoo, conditioners og stylingprodukter kan stå åben i denne sag
 - j) marked for husholdningsrengøringsmidler, medens det ikke er nødvendigt at foretage en nøjagtig afgrænsning af produktmarkedet i denne sag, herunder en underopdeling på universalrengøringsmidler.
4. Det rådgivende udvalg er enig med Kommissionen i, at de relevante geografiske markeder med henblik på vurdering af denne transaktion er nationale for alle de analyserede markeder.
5. Det rådgivende udvalg er enig med Kommissionen i, at den påtænkte fusion må forventes at hæmme den effektive konkurrence betydeligt på fællesmarkedet eller en væsentlig del heraf, for så vidt angår følgende markeder:
 - a) deodoranter, der ikke er til mænd, i Belgien
 - b) deodoranter, der ikke er til mænd, i Danmark
 - c) deodoranter, der ikke er til mænd, i Irland

- d) deodoranter, der ikke er til mænd, i Nederlandene
 - e) deodoranter, der ikke er til mænd, i Portugal
 - f) deodoranter, der ikke er til mænd, i Spanien
 - g) deodoranter til mænd i Spanien
 - h) deodoranter, der ikke er til mænd, i Det Forenede Kongerige.
6. Det rådgivende udvalg er enig med Kommissionen i, at den påtænkte fusion ikke forventes at hæmme den effektive konkurrence betydeligt på fællesmarkedet eller en væsentlig del heraf, for så vidt angår følgende markeder:
- a) alle markeder for deodoranter til mænd og for deodoranter, der ikke er til mænd, bortset fra de i punkt 5 anførte
 - b) alle markeder for bade- og bruseprodukter
 - c) alle markeder for sæbeprodukter
 - d) alle markeder for hudplejeprodukter
 - e) alle markeder for vaskemidler
 - f) alle markeder for tekstilbehandlingsprodukter
 - g) alle markeder for barberprodukter
 - h) alle markeder for tandpasta
 - i) alle markeder for hårplejeprodukter
 - j) alle markeder for husholdningsrengøringsmidler.
7. Det rådgivende udvalg er enig med Kommissionen i, at tilsagnene er tilstrækkelige til at fjerne de væsentlige konkurrencehindringer på følgende markeder::
- a) deodoranter, der ikke er til mænd, i Belgien
 - b) deodoranter, der ikke er til mænd, i Danmark
 - c) deodoranter, der ikke er til mænd, i Irland
 - d) deodoranter, der ikke er til mænd, i Nederlandene
 - e) deodoranter, der ikke er til mænd, i Portugal
 - f) deodoranter, der ikke er til mænd, i Spanien
 - g) deodoranter til mænd i Spanien
 - h) deodoranter, der ikke er til mænd, i Det Forenede Kongerige.
8. Det rådgivende udvalg er enig med Kommissionen i, at under forudsætning af, at partnerne overholder deres tilsagn, og i betragtning af de samlede tilsagn, hæmmer den foreslåede fusion ikke betydeligt den effektive konkurrence på fællesmarkedet eller på en væsentlig del heraf.

9. Det rådgivende udvalg er enig med Kommissionen i, at den anmeldte fusion bør erklæres forenelig med fællesmarkedet og EØS-aftalen i henhold til artikel 2, stk. 2, og artikel 8, stk. 2, i fusionsforordningen og artikel 57 i EØS-aftalen.
 10. Det rådgivende udvalg henstiller, at dets udtalelse offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*.
-

Høringskonsulentens endelige rapport ⁽¹⁾
COMP/M.5658 — Unilever/Sara Lee Body Care
(2012/C 23/09)

Den 21. april 2010 modtog Kommissionen anmeldelse af en fusion, hvorved Unilever N.V. og Unilever Plc, (i det følgende under ét benævnt »Unilever«) gennem et uigenkaldeligt bindende bud fremsat den 25. september 2009 overtager enekontrol over selskabet Sara Lee Household and Body Care International (i det følgende benævnt »Sara Lee«), der hører under Sara Lee Corporation.

Efter en gennemgang af anmeldelsen konkluderede Kommissionen, at den anmeldte transaktion falder ind under Rådets forordning (EF) nr. 139/2004 ⁽²⁾ (herefter »fusionsforordningen«), og at der er alvorlig tvivl om, hvorvidt den er forenelig med fællesmarkedet og aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde. Kommissionen indledte derfor den 31. maj 2010 proceduren og fase II-undersøgelsen efter artikel 6, stk. 1, litra c), i fusionsforordningen.

Den 12. august 2010 blev der fremsendt en klagepunktsmeddelelse til Unilever, der indeholdt Kommissionens foreløbige konklusion om, at den anmeldte fusion i betydelig grad vil hæmme den effektive konkurrence inden for fællesmarkedet eller en væsentlig del heraf, jf. artikel 2 i fusionsforordningen.

Efter at have fået aktindsigt anmodede Unilever den 17. august 2010 bl.a. om yderligere indsigt i en række dokumenter, som angiveligt var blevet kraftigt redigeret. Kommissionen kontaktede derfor informationskilderne og modtog for nogle dokumenters vedkommende en mindre redigeret version, som efterfølgende blev fremsendt til Unilever. Unilever forbeholdt sig ret til at hævde, at deres ret til forsvar ikke i fuldt omfang var tilgodeset, fordi aktindsigten var givet på et så sent tidspunkt. Unilever kom dog ikke tilbage til dette spørgsmål senere i proceduren og anmodede ikke om høringskonsulentens stillingtagen.

Unilever besvarede klagepunktsmeddelelsen den 27. august 2010 og anmodede ikke om en mundtlig høring.

Et selskab blev inviteret til at deltage i høringen som interesseret tredjepart og fik tilsendt oplysninger om sagens art og genstand og blev af Kommissionen anmodet om at fremsætte bemærkninger.

Supplerende oplysninger, der var indsamlet af Kommissionen efter vedtagelsen af klagepunktsmeddelelsen, blev forelagt for Unilever i en sagsfremstillingsmeddelelse den 1. oktober 2010, som de fik lejlighed til at fremsætte bemærkninger til, efter at de havde fået yderligere aktindsigt i sagen.

For at gøre den planlagte fusion forenelig med fællesmarkedet foreslog Unilever en række tilsagn, som skulle markedstestes. Efter denne test fremsatte anmelderen en række reviderede tilsagn, som også blev markedstestet. Unilever fik adgang til de oplysninger, der fremkom efter markedstesterne.

Efterfølgende blev der fremsat en række endelige tilsagn, som ifølge Kommissionen løser de konkurrencemæssige problemer, som var påvist i klagepunktsmeddelelsen, især på markedet for deodoranter, der ikke er til mænd, i Belgien, Danmark, Irland, Nederlandene, Portugal, Spanien og UK samt markedet for deodoranter til mænd i Spanien. Unilever gjorde ikke indsigelse mod objektiviteten af den markedstest, der var gennemført af Kommissionen ⁽³⁾.

De endelige tilsagn indebærer stort set fuldt frasalg af Sanex-aktiviteterne for alle produktkategorier i EØS. Det omfatter især alle Sanex' varemærker i Europa, der ejes af Unilever, samt andre intellektuelle ejendomsrettigheder, som benyttes af eller har tilknytning til Sanex.

⁽¹⁾ I henhold til artikel 15 og 16 i Kommissionens afgørelse (2001/462/EF, EKSF) af 23. maj 2001 om høringskonsulentens kompetenceområde under behandlingen af visse konkurrencesager — EFT L 162 af 19.6.2001, s. 21.

⁽²⁾ EUT L 24 af 29.1.2004, s. 1.

⁽³⁾ Artikel 14 i Kommissionens beslutning 2001/462/EF.

Kommissionen konstaterer hermed, at de ændrede tilsagn på tilfredsstillende vis løser de konkurrencemæssige problemer, der var påvist i klagepunktsmeddelelsen. Den foreslår derfor, at den anmeldte fusion erklæres forenelig med fællesmarkedet og EØS-aftalen i henhold til artikel 8, stk. 2, og artikel 10, stk. 1 i fusionsforordningen, hvis ovennævnte betingelser og tilsagn overholdes.

Der er ikke indkommet forespørgsler eller bemærkninger fra anmelderen, de berørte parter eller tredjemand. På baggrund heraf og da sagen ikke giver anledning til særlige bemærkninger om retten til at blive hørt, anser jeg parternes ret til at blive hørt for at være overholdt i denne sag.

Bruxelles, den 12. november 2010

Michael ALBERS

Resume af Kommissionens afgørelse
af 17. november 2010
om en fusions forenelighed med fællesmarkedet og EØS-aftalen
(Sag COMP/M.5658 — Unilever/Sara Lee Body Care)

(meddelt under nummer K(2010) 7934)

(Kun den engelske udgave er autentisk)

(EØS-relevant tekst)

(2012/C 23/10)

Den 17. november 2010 vedtog Kommissionen en afgørelse i en fusions sag i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 139/2004 af 20. januar 2004 om kontrol med fusioner og virksomhedsovertagelser⁽¹⁾, særlig artikel 8, stk. 2, i denne forordning. En ikke-fortrolig version af hele afgørelsen på sagens autentiske sprog og på Kommissionens arbejdsprog findes på GD COMP's websted:

http://ec.europa.eu/comm/competition/index_en.html

I. PARTERNE

- (1) Unilever, der er et britisk-nederlandsk selskab⁽²⁾, er en global distributør af forbrugervarer og er primært børsnoteret på Euronext Amsterdam (gennem Unilever N.V.) og Londons Fondsbørs (gennem Unilever Plc). Unilevers vigtigste forretningsområder er fødevarer, produkter til vask og rengøring samt produkter til personlig pleje. Inden for produktkategorien husholdningsartikler er Unilever førende leverandør af vaske- og rengøringsmidler. Unilevers forretningsområde for produkter til personlig pleje omfatter deodoranter, badeprodukter, hud-, hår- og tandplejeprodukter.
- (2) Sara Lee Corporation er global distributør af brandede forbrugsvarer og er især aktiv inden for områderne kød, bagerprodukter, drikkevarer, husholdningsartikler og produkter til personlig pleje. Selskabet, der har hovedkvarter i USA, er børsnoteret på fondsbørserne i New York og Chicago Stock Exchanges. Sara Lee Body Care omfatter i) den globale kropsplejeforretning, som producerer og distribuerer badeprodukter, deodoranter, og produkter til spædbørnspleje, toiletartikler til mænd og tandplejeprodukter på verdensplan og ii) den europæiske vaskemiddelforretning, der distribuerer vaske- og rengøringsmidler.

II. TRANSAKTIONEN

- (3) Den 25. september 2009 fremsatte Unilever et tilbud om overtagelse af Sara Lee Corporations verdensomspændende aktiviteter inden for produkter til personlig pleje og de europæiske aktiviteter produkter til vask/rengøring. Unilevers overtagelse er struktureret som en række overtagelser af aktier og aktiver i Sara Lee Body Care, der er nærmere præciseret i købsaftalen.

⁽¹⁾ EUT L 24 af 29.1.2004, s. 1.

⁽²⁾ Unilever er en virksomhed med dobbelt børsnotering, idet virksomheden består af Unilever N.V. og Unilever Plc. De to enheder udgør to særskilte selskaber, der opererer som en enkelt økonomisk enhed.

- (4) Den foreslåede transaktion er en fusion efter fusionsforordningens artikel 3, stk. 1, litra b), fordi Unilever efter gennemførelsen af den anmeldte transaktion ejer alle aktier og aktiver i Sara Lee Body Care.

III. RESUME

- (5) Efter en gennemgang af anmeldelsen vedtog Kommissionen den 31. maj 2010 en afgørelse, hvori det blev fastslået, at transaktionen er omfattet af fusionsforordningens, og at der er alvorlig tvivl om, hvorvidt den er forenelig med fællesmarkedet og EØS-aftalens funktionsmåde. Den indledte derfor proceduren efter fusionsforordningens artikel 6, stk. 1, litra c).
- (6) Den 12. august 2010 blev der i overensstemmelse med artikel 18 i fusionsforordningen fremsendt en klagepunktsmeddelelse til Unilever, som besvarede denne den 27. august 2010.
- (7) Den 21. september 2010 afgav Unilever en række tilsagn for at gøre den foreslåede fusion forenelig med det indre marked. Disse tilsagn blev ændret, og den endelige version af tilsagnene blev forelagt Kommissionen den 12. november 2010.

IV. BEGRUNDELSE

- (8) Unilever og Sara Lee Body Care er begge aktive på markedet for produkter til personlig pleje og husholdningsartikler. Deres aktiviteter overlapper hinanden på følgende områder: deodoranter, hudplejeprodukter (produkter til personlig kropshygiejne (f.eks. produkter til kar- og brusebad og sæbeprodukter)), hudpleje (fugtighedscreme og nærende cremer til hænder og krop), produkter til behandling af tekstiler (rengøringsmidler, konditioner

og vaskemidler), aftershave-produkter, mundpleje-produkter (tandpasta), hårpleje (shampoo, konditioners og styling-produkter) og husholdningsartikler (universal-rengøringsmidler).

- (9) Uanset den nøjagtige afgrænsning af markedet giver transaktionen ikke anledning til konkurrencemæssige problemer på følgende områder: produkter til rensning og pleje af hud, behandling af tekstiler, aftershave-produkter, mundpleje- og hårpleje-produkter samt rengøringsprodukter.
- (10) Dette resumé vedrører udelukkende deodoranter, fordi det blev konstateret, at transaktionen vil medføre en betydelig begrænsning af den effektive konkurrence på en række nationale markeder, bl.a. i Belgien, Danmark, Irland, Nederlandene, Portugal, Spanien og Det Forenede Kongerige.

A. De relevante markeder

- (11) Deodoranter er produkter, der mindsker eller fjerner de negative virkninger af sved gennem kontrol af lugt og/eller fugtighed. Der differentieres i stigende grad efter køn, og de fleste varemærker har varianter, der markedsføres specifikt til mænd eller kvinder. En række varemærker sælges kun til mænd eller kvinder. I nogle medlemsstater (især Spanien) findes der også en »unisex«-produktkategori, der er henvendt til både mænd og kvinder.
- (12) Deodoranter sælges i forskellige varianter. Der skelnes mellem deodoranter, der kommer i kontakt med huden (hovedsagelig roll-ons, cremer, sticks og wipes) og varianter, der ikke kommer i kontakt med huden. Deodorantmærker associeres typisk med visse kernefunktioner. De vigtigste er »effektivitet«, »hudpleje« eller »duft«.
- (13) Sara Lees førende mærke er Sanex⁽¹⁾. Markedsføringen er primært fokuseret omkring løfter om sund hud, men kunder værdsætter også Sanex for effektivitet.
- (14) Unilever har tre hovedmærker i Europa: Axe, Rexona og Dove⁽²⁾. Axe (kendt som Lynx i Det Forenede Kongerige og Irland) er en deodorant, der udelukkende er til mænd. Rexona (kendt som Sure i Det Forenede Kongerige og Irland) markedsføres som et effektivt produkt til både mænd og kvinder, selv om produktet står stærkest på området for deodoranter til kvinder. Dove-deodoranter har særlig fokus på at tilføre huden mere fugt for at afhjælpe tør hud. Mærket blev oprindeligt primært markedsført til kvinder, men i januar 2010 blev der lanceret en vifte af produkter under Dove Men + Care brandet, bl.a. deodoranter, i en række medlemsstater i EU.
- (15) Parternes største konkurrenter inden for EØS er: Beiersdorf (som markedsfører Nivea, et af de største deodorantmærker i EØS), Henkel (med sit varemærke Fa), Colgate-

Palmolive (som distribuerer deodoranter under mærkerne Palmolive og Soft & Gentle), L'Oreal (aktiv med mærkerne Narta, Ushuaia og Garnier Mineral) og Procter & Gamble (som markedsfører Mum, Secret, Gillette og Old Spice).

Definition af markedet for deodoranter

- (16) Med hensyn til det relevante produktmarked bekræftede markedsundersøgelsen ikke den af parterne foreslåede definition af produktmarkedet, ifølge hvilken deodoranter til mænd udgør en del af det samme relevante produktmarked for deodoranter, der ikke er til mænd. Undersøgelsen viste derimod, at deodoranter til mænd og deodoranter, der ikke er til mænd, udgør to særskilte produktmarkeder.
- (17) Markedsundersøgelsen afslørede en række elementer, hvoraf det kunne konkluderes, at deodoranter til mænd og deodoranter, der ikke er til mænd, ikke er substituerbare ud fra et efterspørgselsperspektiv. Der er bl.a. tale om placering på særskilte hylder, prisforskelle, forskellige vækstmønstre og begrænset anvendelse på tværs af køn. Hvad angår substituerbarhed på udbudssiden, understøttede undersøgelsesresultaterne ikke konklusionen om, at deodoranter til mænd og deodoranter, der ikke er til mænd, substituerer hinanden med henblik på den relevante definition af produktmarkedet. Hvis det for eksempel principielt var »muligt« for de største deodorantproducenter at udvide et kendt deodorantbrand til mænd/kvinder/unisex deodorant brand til at omfatte en anden kønskategori, ville en sådan udvidelse stadig kræve betydelige ressourcer i form af tid og investeringer til at forberede og lancere produktet. Det blev derfor konkluderet, at deodoranter til mænd og deodoranter, der ikke er til mænd, udgør to særskilte relevante produktmarkeder.
- (18) Med hensyn til det relevante geografiske marked bekræftede markedsundersøgelsen, at det geografiske marked for deodoranter stadig er et nationalt marked. Kunder og konkurrenter i alle medlemsstater forklarede, at priserne og forbrugernes præferencer for mærker, formater, kønsforskelle varierer fra land til land. Lokale mærker har stadig stor betydning i visse medlemsstater. Næsten alle markedsaktører bekræftede endvidere, at prisforhandlinger og indkøb blev gennemført på nationalt plan. Markedet for deodoranter blev derfor analyseret på nationalt plan.

B. Konkurrencemæssig vurdering

Indledning

- (1) Sara Lee markedsfører også deodoranter under andre mærker, bl.a. Radox (Det Forenede Kongerige og Irland), Williams (Belgien, Danmark, Frankrig og Spanien), Duschdas (Tyskland); Monsavon (Frankrig) og Neutral (Danmark, Nederlandene og Sverige). Disse mærker er meget mindre vigtige i Sara Lees deodorant-portefølje sammenlignet med hovedmærket Sanex.
- (2) Ud over kernemærkerne har selskabet to mærker på en række nationale markeder: Vaseline (Vasenol i Portugal) og Impulse.

- (19) Kommissionen gennemførte en indgående undersøgelse af, hvilken indvirkning den planlagte fusion har på, hvorledes markedet for deodoranter er struktureret og fungerer. Den konstaterede, at fusionen formentlig vil have en betydelig indvirkning på den effektive konkurrence på markedet for deodoranter, der ikke er til mænd, i Belgien, Danmark, Irland, Nederlandene, Portugal, Spanien og Det Forenede

Kongerige. Med hensyn til markedet for deodoranter til mænd ville fusionen kun få betydelig indvirkning på den effektive konkurrence i Spanien.

- (20) Nedenfor gives først en vurdering af de generelle argumenter, der gælder for alle ovennævnte medlemsstater. Derefter gives en landespecifik vurdering, og endelig et kort resumé af de fremsatte tilsagn.

Generel vurdering

- (21) På differentierede markeder, som markedet for deodoranter, afspejler markedsandelene måske ikke fuldstændigt den konkurrencemæssige interaktion, selv om de giver en indikation af parternes markedsstyrke. I afgørelsen undersøges de elementer, der peger i retning af prisstigninger, inden der foretages en vurdering af udligningsfaktorerne på baggrund af den ramme for analyse af ikke-samordnede virkninger, der er fastsat i retningslinjerne for horisontale fusioner ⁽¹⁾.

Sandsynlighed for prisstigninger

- (22) På differentierede markeder har graden af substitution mellem de fusionerede virksomheders produkter afgørende betydning for vurdering af fusionens virkninger. Hvad angår den tætte konkurrence mellem parterne, konkluderede Kommissionen, at Unilevers mærker (Dove, Rexona/Sure og Vasenol/Vaseline) har en position på markedet, der kan sammenlignes med Sanex' position. Unilevers interne dokumenter og analyser af en række interaktionsstudier bekræftede også tætheden mellem Unilevers mærker og Sanex.
- (23) Kommissionen gennemførte en fusionssimulation, som pegede på sandsynlige prisstigninger efter fusionen. Modellen har to komponenter. Efterspørgselssiden beskriver, hvorledes kunderne vælger en deodorant og der er anvendt nested logit-modeller. Udbudssiden beskriver, hvorledes producenterne vælger deres priser: modellen antager, at producenterne konkurrerer ved at fastsætte deres varepriser ud fra en betragtning af efterspørgslen som beskrevet i den vurderede model. Den prognosticerede prisstigning opnås ved at sammenligne modellens ligevægt på markedet efter fusionen med ligevægten på markedet forud for fusionen. For at simulere priser efter fusionen antager den anvendte økonomiske model, at de fusionerede mærker efter fusionen prisfastsættes af samme virksomhed, medens disse konkurrerede med hinanden inden fusionen.

Manglende modvægt på efterspørgselssiden

- (24) Unilever har en betydelig stilling på deodorantmarkedet, hvilket giver selskabet en bedre forhandlingsposition i forhold til konkurrenterne. Kommissionen konkluderede, at denne position vil blive yderligere styrket ved den planlagte transaktion, og at den ikke kan matches af detailhandlerne, da deres forhandlingsposition vil blive yderligere svækket.
- (25) Det fremgik, at hverken konkurrencepres fra private mærker, truslen om eller reel fjernelse fra detailhandlernes

hylder eller de relative margener ville sætte detailhandlerne i stand til at modstå en generel forhøjelse af Unilevers priser efter fusionen.

- (26) Efter en vurdering af alle aspekter blev det konkluderet, at sandsynligheden for prisstigninger ikke kunne begrænses fra efterspørgselssiden.

Usandsynlighed for et tilstrækkeligt antal nye virksomheder på markedet

- (27) Størstedelen af konkurrenterne, men også et stort antal kunder på deodorantmarkedet, oplyste, at det er meget vanskeligt at komme ind på (eller ekspandere) deodorantmarkedet — enten fra et tilstødende marked for produkter til personlig pleje eller som ny udbyder — og at der generelt er store adgangsbarrierer på dette marked. Hvis en eksisterende deodorantleverandør med succes vil introducere et nyt mærke eller en ny kønsvariant på markedet, kræver dette betydelige investeringer og tid på grund af en række afgørende faser (afprøvning af konceptet, distribution, markedsføring).
- (28) Det fremgår endvidere af interne dokumenter og eksempler fra perioden, da Garnier Mineral kom ind på markedet, at Unilever som markedsfører med en række mærker ikke blot har evnen, men også incitamentet til at prøve at forhindre, at nye mærker kommer ind på markedet, eller at eksisterende mærker ekspanderer.
- (29) Det konkluderedes derfor, at der er meget store hindringer for adgang til markedet for deodoranter.

Vurdering for de enkelte lande

- (30) På størstedelen af de berørte markeder vil transaktionen resultere i en yderligere styrkelse af Unilevers allerede førende position på markedet for deodoranter, der ikke er til mænd (en undtagelse er Danmark, hvor Sara Lee var markedsleder og Unilever var nummer to). Selv om der er variation i denne styrkede markedsposition, var den generelt betydelig og oversteg 6 procentpoints. I alle disse medlemsstater ville den andenstørste konkurrent desuden have betydeligt lavere markedsandele end parternes samlede markedsandele på markedet for deodoranter, der ikke er til mænd, hvilket fremgår af følgende tabel:

Land	Unilever i %	Sara Lee i %	Tilsammen i %	Konkurrenter i %
Belgien	30-40	10-20	50-60	Henkel: 10-20 Beiersdorf: 10-20 Private mærker: 5-10

⁽¹⁾ Retningslinjer for vurdering af horisontale fusioner efter Rådets forordning om kontrol med fusioner og virksomhedsovertagelser, EUT C 31 af 5.2.2004, s. 5 (herefter benævnt »retningslinjer for horisontale fusioner«).

Land	Unilever i %	Sara Lee i %	Tilsammen i %	Konkurrenter i %
Danmark	20-30	20-30	40-50	Unicare: 10-20 Beiersdorf: 10-20 E. Tjellesen: 5-10
Irland	60-70	5-10	60-70	Beiersdorf: 10-20 Colgate: 10-20 Revlon: 0-5
Nederlandene	30-40	10-20	40-50	Beiersdorf: 10-20 Others: 10-20 Henkel: 5-10
Portugal	40-50	5-10	40-50	Beiersdorf: 20-30 L'Oreal: 10-20 Private mærker: 5-10
Spanien (deodoranter, der ikke er til mænd)	20-30	20-30	40-50	Private labels: 20-30 G. Puig: 5-10 Beiersdorf: 5-10
Spanien (deodoranter til mænd)	50-60	10-20	60-70	Beiersdorf: 10-20 G. Puig: 5-10 Coty: 5-10
UK	50-60	5-10	60-70	Colgate: 5-10 Revlon: 5-10 Beiersdorf: 5-10

Belgien

- (31) I Belgien viste markedsundersøgelsen, at der var betydelig konkurrenceinteraktion mellem parternes mærker. Den mest succesrige aktør på markedet for deodoranter, der ikke er til mænd, var Sara Lee med sit mærke Sanex, hvis omsætning steg med [10-20 %] mellem 2008 og 2009. Risikoen for at miste salg til Sanex er et vigtigt konkurrenceproblem for Unilever, som ville blive ryddet af vejen med fusionen. Den samlede simulerede prisstigning for hele deodorantkategorien ville blive i størrelsesordenen 4-5 %, og ca. 6 % på markedet for deodoranter, der ikke er til mænd. Det forventedes endvidere store prisstigninger for Sanex (mellem 14 % og 20 %).

Danmark

- (32) Sara Lee var den førende og mest succesrige leverandør af deodoranter, der ikke er til mænd, i Danmark. Markedsundersøgelsen viste, at nogle af konkurrenterne udbyder luksus/prestigemærker, som ikke konkurrerer direkte med parternes mærker. Prisforskellen på disse mærker og »massemærkerne«, som f.eks. parternes mærker, er stadig betydelig. Med transaktionen fjernes rivaliseringen mellem de to førende leverandører, fordi Unilever lægger konkurrencepres på Sara Lees mærker og omvendt.

Irland

- (33) I Irland var parternes samlede markedsandele på markedet for deodoranter, der ikke er til mænd — 60-70 % — meget høje (den andenstørste aktør — Beiersdorf — ville være mange gange mindre end den fusionerede enhed). Markedsundersøgelsen viste, at parternes mærker var tætte konkurrenter, især Dove og Sanex. Det blev også understreget, at den planlagte fusion ville fjerne en konkurrencekraft, som stimulerede konkurrencen på markedet.

Nederlandene

- (34) I Nederlandene var Unilever og Sara Lee den største og tredjestørste leverandør på markedet for deodoranter, der ikke er til mænd. Den mest succesrige aktør på markedet var Sara Lee, hvis salg steg med [10-20 %] mellem 2007 og 2009, idet salget af Sanex steg med [10-20 %] og salget af Neutral steg med [20-30 %]. Med fusionen ville en tæt konkurrent til to af Unilevers kernemærker blive fjernet. Der var derfor store udsigter til prisstigninger som følge af fusionen, og fusionssimulationen viste prisstigninger på 5-6 % på markedet for deodoranter, der ikke er til mænd. Hoveddrivkraften bag disse stigninger var prisstigninger fra Sanex (ca. 20 %) og Dove (mellem 7 og 11 %).

Portugal

- (35) I Portugal ville parterne have opnået en samlet markedsandel på [40-50 %] på markedet for deodoranter, der ikke er til mænd. Denne andel ville være mere end dobbelt så stor som den nærmeste konkurrents, Beiersdorf, og ville have været mere end fire gange større end den næststørste konkurrents L'Oréal. Markedsundersøgelsen viste, at parternes mærker var tætte konkurrenter, især Vasenol, Dove og Sanex. Desuden havde Sanex, trods en nedgang mellem 2003 og 2007, været et stabilt mærke siden 2007 og et af de fem/sekst største mærker i Portugal.

Spanien (deodoranter, der ikke er til mænd)

- (36) I Spanien var Sara Lee og Unilever de største leverandører på markedet for deodoranter, der ikke er til mænd, idet hver af dem var mere end dobbelt så stor som den tredje største udbyder Puig. Den tætte konkurrence mellem parternes mærker blev også bekræftet af markedsundersøgelsen. Selv om salget af private mærker var særligt stort i Spanien (20 %) og udviste store vækstrater, var denne stigning hovedsagelig en følge af en bestemt detailhandlers strategi. Stigningen i salget af private mærker havde endvidere primært en indvirkning på konkurrenternes mærker (hvis salg faldt mellem 15 og 50 %), medens Sanex oplevede en mindre stigning og Unilever forblev stabil.

Spanien (deodoranter til mænd)

- (37) På det spanske marked for deodoranter til mænd var Unilever og Sara Lee de største leverandører. Markedsundersøgelsen viste betydelig konkurrencemæssig interaktion mellem Sara Lees mærker (Sanex og Williams) og Unilevers mærker (Axe og Rexona) hvad angår mærkeudbud og prispositionering. Fusionssimulationen viste en prisstigning på 2,2 % på deodoranter til mænd.

Det Forenede Kongerige

- (38) I Det Forenede Kongerige havde parterne en samlet markedsandel (60-70 %) på markedet for deodoranter, der ikke er til mænd, medens den største tilbageblivende konkurrent Colgate havde en markedsandel på [5-10 %]. Bortset fra parterne var der kun tre konkurrenter med en markedsandel på over 2 %. Det fremgår af de kvalitative og kvantitative data, der blev indsamlet under undersøgelsen, at parternes mærker var i tæt konkurrence med hinanden. Fusionssimulationen viste prisstigninger på markedet for alle deodoranter på ca. 2-3 % og på 4 % på markedet for deodoranter, der ikke er til mænd. På mærkeniveau forventedes der forholdsvis store prisstigninger på Sanex produkter (ca. 30 %).

C. Tilsagn

- (39) For at imødekomme betænkelighederne på konkurrenceområdet som følge af fusionen, fremsatte parterne en række tilsagn i henhold til fusionsforordningens artikel 8, stk. 2. Det første sæt tilsagn blev fremsat den 21. september 2010, og ajourført den 24. september 2010 for at få transaktionen godkendt af Kommissionen. Tilsagnspakken omfattede et 5-årigt licens med henblik på at omdøbe i) alle produkter under Sanex-varemærket i Det Forenede Kongerige, Irland, Belgien, Nederlandene og Danmark og ii) Rexona-varemærket i Spanien og Portugal for så vidt angår deodoranter.
- (40) Derefter testede Kommissionen tilsagnene på markedet. Den første markedstest viste, at der var behov for betydelige forbedringer. Den 7. oktober 2010 fremlagede parterne derfor et forbedret sæt tilsagn, som indebar fuldstændig afhændelse af Sanex' forretningsområde for deodoranter i Belgien, Danmark, Irland, Nederlandene, Spanien, Portugal og Det forenede Kongerige. Unilever ville beholde Sanex-varemærket for alle øvrige produkter/lande med en forpligtelse til at rebrande.

- (41) Markedstesten af den anden pakke viste, at afhændelse af Sanex deodoranter var en mere entydig løsning, der var at foretrække i forhold til den første, men der var betænkeligheder med hensyn til, hvorvidt løsningen med at opsplitte Sanex mellem deodoranter og andre produktgrupper ville være rentabel. Parterne blev underrettet om disse betænkeligheder og fremsatte herefter en endelig tilsagnspakke den 12. november 2010.

- (42) De endelige tilsagn omfatter fuldstændig afhændelse af Sanex' aktiviteter inden for alle produktgrupper i EØS og omfatter alle varemærkerrettigheder, der ejes af Unilever i Europa i relation til Sanex, al intellektuel ejendomsret, der ejes af Unilever i Europa, og som benyttes i eller i forbindelse med Sanex' aktiviteter, herunder pipeline-innovationer, alle kontrakter, leasing-aftaler, forpligtelser og kundeordrer, herunder alle co-packing-kontrakter i forbindelse med afhændelsen, adgang til alt produktionsudstyr og alle produktionslinjer, der benyttes af Sanex samt til nøglepersonale.

- (43) Med denne endelige tilsagnspakke fjernes alle de konkurrencemæssige betænkeligheder, der klart var kommet til udtryk, da den indebærer permanent afhændelse af Sanex, herunder deodoranter i alle de syv medlemsstater, hvor der var konkurrencemæssige betænkeligheder, uden at der rejses spørgsmål om rentabilitet. Der er tale om en klar, gennemførlig og effektiv løsning, der giver mulighed for at skabe en levedygtig og effektiv konkurrent, da der i løsningen er taget højde for de problemer omkring rentabilitet, der var kommet til udtryk i den anden markedstest vedrørende den brand-opsplitning, der var foreslået i det andet tilsagn.

V. KONKLUSION

- (44) Af de ovennævnte grunde konkluderes det i afgørelsen, at den planlagte transaktion ikke vil hæmme den effektive konkurrence betydeligt på fællesmarkedet eller en væsentlig del af det.
- (45) Fusionen bør derfor erklæres forenelig med fællesmarkedet og med EØS-aftalen efter EU-fusionsforordningens artikel 2, stk. 2, og artikel 8, stk. 1, og EØS-aftalens artikel 57.

V

(Øvrige meddelelser)

PROCEDURER VEDRØRENDE GENNEMFØRELSEN AF
KONKURRENCEPOLITIKKEN

EUROPA-KOMMISSIONEN

Anmeldelse af en planlagt fusion

(Sag COMP/M.6445 — Eurochem/BASF Antwerp Assets)

Behandles eventuelt efter den forenkede procedure

(EØS-relevant tekst)

(2012/C 23/11)

1. Den 20. januar 2012 modtog Kommissionen i overensstemmelse med artikel 4 i Rådets forordning (EF) nr. 139/2004 ⁽¹⁾ anmeldelse af en planlagt fusion, hvorved Eurochem International Holding B.V. («Eurochem BV», Nederlandene), der kontrolleres af Eurochem Group SE («Eurochem SE», Cypern), gennem opkøb af aktier erhverver enekontrol over visse aktiver i gødningssektoren, som på nuværende tidspunkt kontrolleres af BASF Antwerpen N.V. («BASF Antwerp Assets», Belgien), jf. Fusionsforordningens artikel 3, stk. 1, litra b).

2. De deltagende virksomheder er aktive på følgende områder:

- Eurochem SE: Udvinning af mineraler til gødning og fremstilling og salg af gødning
- BASF Antwerp Assets: fremstilling af mineralsk gødning til marken.

3. Efter en foreløbig gennemgang af sagen finder Kommissionen, at den anmeldte fusion muligvis falder ind under EF-fusionsforordningen. Den har dog endnu ikke taget endelig stilling hertil. Det bemærkes, at denne sag eventuelt vil blive behandlet efter den forenkede procedure i overensstemmelse med Kommissionens meddelelse om en forenklet procedure til behandling af visse fusioner efter EF-fusionsforordningen ⁽²⁾.

4. Kommissionen opfordrer hermed alle interesserede til at fremsætte deres eventuelle bemærkninger til den planlagte fusion.

Bemærkningerne skal være Kommissionen i hænde senest ti dage efter offentliggørelsen af denne meddelelse og kan med angivelse af sagsnummer COMP/M.6445 — Eurochem/BASF Antwerp Assets sendes til Kommissionen pr. fax (+32 22964301), pr. e-mail til COMP-MERGER-REGISTRY@ec.europa.eu eller pr. brev til følgende adresse:

Europa-Kommissionen
Generaldirektoratet for Konkurrence
Registreringskontoret for Fusioner
J-70
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

⁽¹⁾ EUT L 24 af 29.1.2004, s. 1 («EF-Fusionsforordningen»).

⁽²⁾ EUT C 56 af 5.3.2005, s. 32 («Meddelelsen om en forenklet procedure»).

Anmeldelse af en planlagt fusion**(Sag COMP/M.6451 — Schneider Electric France/Bouygues Immobilier/JV)****Behandles eventuelt efter den forenklede procedure****(EØS-relevant tekst)**

(2012/C 23/12)

1. Den 20. januar 2012 modtog Kommissionen i overensstemmelse med artikel 4 i Rådets forordning (EF) nr. 139/2004 ⁽¹⁾ anmeldelse af en planlagt fusion, hvorved Schneider Electric France og Bouygues Immobilier (Frankrig) opretter et joint venture-selskab, der vil tilbyde tjenester vedrørende energimæssig ydeevne, jf. Fusionsforordningens artikel 3, stk. 4. Denne transaktion udgør en fusion, jf. artikel 3, stk. 1, litra b), i samme forordning.

2. De deltagende virksomheder er aktive på følgende områder:

- Schneider Electric France er et selskab, der kontrolleres af Schneider Electric-koncernen, som er specialiseret i energistyring. Koncernen udvikler, producerer og sælger varer, udstyr og løsninger for eldistribution, industrikontrol og automatik. Schneider Electric France varetager koncernens aktiviteter i Frankrig
- Bouygues Immobilier indgår i Bouygues-koncernen (»Bouygues«). Bouygues (Frankrig) er aktiv inden for bygge-, telekommunikations- og mediesektoren
- Joint venture-selskabet vil tilbyde tjenester, der skal forbedre og optimere nye og gamle kontorbygningers energieffektivitet.

3. Efter en foreløbig gennemgang af sagen finder Kommissionen, at den anmeldte fusion muligvis falder ind under EF-fusionsforordningen. Den har dog endnu ikke taget endelig stilling hertil. Det bemærkes, at denne sag eventuelt vil blive behandlet efter den forenklede procedure i overensstemmelse med Kommissionens meddelelse om en forenklet procedure til behandling af visse fusioner efter EF-fusionsforordningen ⁽²⁾.

4. Kommissionen opfordrer hermed alle interesserede til at fremsætte deres eventuelle bemærkninger til den planlagte fusion.

Bemærkningerne skal være Kommissionen i hænde senest ti dage efter offentliggørelsen af denne meddelelse og kan med angivelse af sagsnummer COMP/M.6451 — Schneider Electric France/Bouygues Immobilier/JV sendes til Kommissionen pr. fax (+32 22964301), pr. e-mail til COMP-MERGER-REGISTRY@ec.europa.eu eller pr. brev til følgende adresse:

Europa-Kommissionen
Generaldirektoratet for Konkurrence
Registreringskontoret for Fusioner
J-70
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

⁽¹⁾ EUT L 24 af 29.1.2004, s. 1 (»EF-Fusionsforordningen«).

⁽²⁾ EUT C 56 af 5.3.2005, s. 32 (»Meddelelsen om en forenklet procedure«).

Anmeldelse af en planlagt fusion
(Sag COMP/M.6216 — IHC/DEME/OceanfLORE JV)
Behandles eventuelt efter den forenklede procedure

(EØS-relevant tekst)

(2012/C 23/13)

1. Den 23. januar 2012 modtog Kommissionen i overensstemmelse med artikel 4 i Rådets forordning (EF) nr. 139/2004 ⁽¹⁾ anmeldelse af en planlagt fusion, hvorved IHC Merwede Holding B.V. (»IHC«, Nederlandene) og DEME N.V. (»DEME«, Belgien) gennem opkøb af aktier i et nyligt oprettet joint ventureselskab erhverver fælles kontrol over OceanfLORE B.V. (»OceanfLORE JV«, Nederlandene), jf. Fusionsforordningens artikel 3, stk. 1, litra b).

2. De deltagende virksomheder er aktive på følgende områder:

- IHC: udvikling af teknologi og konstruktion af materiel til sandsugning og tilknyttede aktiviteter, udvinding i havet og forskellige offshore-aktiviteter
- DEME: levering af tjenesteydelser på områderne sandsugning, landindvinding og vandbygning samt i miljøsektoren
- OceanfLORE JV: levering af tjenesteydelser i forbindelse med dybhavsudvinding.

3. Efter en foreløbig gennemgang af sagen finder Kommissionen, at den anmeldte fusion muligvis falder ind under EF-fusionsforordningen. Den har dog endnu ikke taget endelig stilling hertil. Det bemærkes, at denne sag eventuelt vil blive behandlet efter den forenklede procedure i overensstemmelse med Kommissionens meddelelse om en forenklet procedure til behandling af visse fusioner efter EF-fusionsforordningen ⁽²⁾.

4. Kommissionen opfordrer hermed alle interesserede til at fremsætte deres eventuelle bemærkninger til den planlagte fusion.

Bemærkningerne skal være Kommissionen i hænde senest ti dage efter offentliggørelsen af denne meddelelse og kan med angivelse af sagsnummer COMP/M.6216 — IHC/DEME/OceanfLORE JV sendes til Kommissionen pr. fax (+32 22964301), pr. e-mail til COMP-MERGER-REGISTRY@ec.europa.eu eller pr. brev til følgende adresse:

Europa-Kommissionen
Generaldirektoratet for Konkurrence
Registreringskontoret for Fusioner
J-70
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

⁽¹⁾ EUT L 24 af 29.1.2004, s. 1 (»EF-Fusionsforordningen«).

⁽²⁾ EUT C 56 af 5.3.2005, s. 32 (»Meddelelsen om en forenklet procedure«).

ABONNEMENTSPRISER 2012 (ekskl. moms, inkl. normale forsendelsesomkostninger)

EU-Tidende, L- + C-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	1 200 EUR pr. år
EU-Tidende, L- + C-udgaven, papirudgave + årlig dvd	22 officielle EU-sprog	1 310 EUR pr. år
EU-Tidende, L-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	840 EUR pr. år
EU-Tidende, L- + C-udgaven, månedlig kumulativ dvd	22 officielle EU-sprog	100 EUR pr. år
Supplement til EUT (S-udgaven), udbud og offentlige kontrakter, dvd, 1 udgave pr. uge	Flersproget: 23 officielle EU-sprog	200 EUR pr. år
EU-Tidende, C-udgaven — udvælgelsesprøver	Sprog iht. udvælgelsesprøve(r)	50 EUR pr. år

Den Europæiske Unions Tidende, der udkommer på EU's officielle sprog, fås i abonnement i 22 sprogudgaver. EU-Tidende omfatter L-udgaven (retsforskrifter) og C-udgaven (meddelelser og oplysninger).

Der abonneres særskilt på hver sprogudgave.

I henhold til Rådets forordning (EF) nr. 920/2005, offentliggjort i EU-Tidende L 156 af 18. juni 2005, er Den Europæiske Unions institutioner midlertidigt fritaget for forpligtelsen til at udarbejde og offentliggøre alle retsakter på irsk. Irske udgaver af EU-Tidende vil derfor blive markedsført særskilt.

Abonnementet på supplementet til EU-Tidende (S-udgaven (udbud og offentlige kontrakter)) omfatter alle udgaver på de 23 officielle sprog på én dvd.

Abonnenter på *Den Europæiske Unions Tidende* kan uden ekstra omkostninger rekvirere eksemplarer af diverse bilag til EU-Tidende (C ... A-udgaver). Abonnenterne gøres opmærksom på udgivelsen af bilagene ved hjælp af »meddelelser til læserne« i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Salg og abonnementer

Betalingsabonnementer på diverse tidsskrifter, som f.eks. *Den Europæiske Unions Tidende*, kan købes gennem vore salgsganter. Listen over salgsganterne findes på internettet:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_da.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) giver direkte og gratis adgang til EU-retten. Via dette netsted kan man konsultere *Den Europæiske Unions Tidende*, og netstedet indeholder endvidere traktaterne, retsforskrifter, retspraksis og forberedende retsakter.

Yderligere oplysninger om Den Europæiske Union findes på: <http://europa.eu>

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA